

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα www.xristianiki.gr Πέμπτη 8 Ιανουαρίου 2009 Φύλλο 789 (1102) Έτος 55ο 1,00€

ΠΑΙΔΕΙΑ

Θρησκευτικά υποχρεωτικά για όλους

ΣΕΛ. 5

ΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ

Οικογενειοκρατία και διαφθορά στο Πανεπιστήμιο

ΣΕΛ. 6-7

ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Αγωνία για την Κωνσταντίνα Κούνεβα

ΣΕΛ. 9

ΩΜΕΣ ΑΠΕΙΛΕΣ ΗΠΑ ΜΕΣΩ ΑΓΚΥΡΑΣ ΣΤΟ ΑΓΑΘΟΝΗΣΙ

Ετοιμάζουν θερμή πρόκληση στο Αιγαίο;

του Μανώλη Μηλιαράκη

Κλιμακώνει την ένταση των προκλήσεών της στο Αιγαίο η Τουρκία.

Μόλις αποχώρησε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας Κάρολος Παπούλιας από το Αγαθονήσι, όπου είχε μεταβεί για τη μεγάλη εορτή των Θεοφανείων, η Άγκυρα σκηνοθέτησε, ως φαίνεται, «ναυάγιο» δουλεμπορικού (που η ίδια στέλνει στην Ελλάδα), στην περιοχή και έδωσε εντολή σε ναυαγοσωστικά της να σπεύσουν εκεί, προκειμένου να αμφισβητήσει έμπρακτα την εθνική μας κυριαρχία!

Ταυτόχρονα αναχαίτισε ελικόπτερό μας Super Puma, που είχε σπεύσει για διάσωση των ναυαγών, πάνω από το Αγαθονήσι, «γιατί υπερίπτατο σε τουρκικό εναέριο χώρο»!

Ξεκάθαρος ο στρατηγικός στόχος της Τουρκίας. Να παγιώσει τη θέση της ότι στο Αιγαίο υπάρχουν γκριζες ζώνες, περιοχές αμφισβητούμενης ιδιοκτησίας και κατά συνέπεια αμφισβητούμενης εθνικής κυριαρχίας.

Με το τελευταίο (;) μάλιστα επεισόδιο θέλησε να δώσει και μια απάντηση τόσο στην ίδια την παρουσία του Έλληνα προέδρου της Δημοκρατίας στο Αγαθονήσι, όσο και στην ομιλία του και ιδιαίτερα

στην αναφορά του για το ρόλο του τουρκικού στρατού. Να θυμίσουμε ότι ο κ. Παπούλιας είχε ορθώς επισημάνει ότι «πυρήνας του προβλήματος των ελληνοτουρκικών σχέσεων είναι ο στρατός της γείτονος». Δήλωση, που σε απλή ελληνικά σημαίνει ότι στην Τουρκία, αντί για Δημοκρατία, υπάρχει Στρατοκρατία.

Θυμίζει Ύμια

Πρέπει να υπενθυμίσουμε επίσης, ότι πριν την προαναφερθείσα πρόκληση, που θυμίζει πάρα πολύ τα λίγο πριν των Υμίων προκληθέντα, με σκηνοθεσία πάλι των στρατοκρατών της Άγκυρας, η Τουρ-

Συνέχεια στη σελ. 2

«Ὡδινεν ὄρος καὶ ἔτεκεν μῦν»

Κοιλοπονούσε ένα βουνό και γέννησε, αντί για βουναλάκι, ένα ποντικό...!

Το ρητό αυτό ταιριάζει στην περίπτωση του κυβερνητικού ανασχηματισμού, που ανακοινώθηκε την Τετάρτη 7 Ιανουαρίου.

Επί μήνες και ιδιαίτερα από τότε που οι δημοσκοπήσεις έδειχναν να προπορεύεται το ΠΑΣΟΚ της ΝΔ, όλοι και ιδίως τα στελέχη και η βάση του κυβερνώντος κόμματος, περίμεναν «την πρωτοβουλία του Καραμανλή», που θα άλλαζε το «πολιτικό τοπίο». Που θα «γεννούσε» μια νέα πραγματικότητα για τη ΝΔ και τη χώρα.

Αυτό που ζητούσε βέβαια ο τόπος,

ήταν η αλλαγή πολιτικής και ιδίως οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Η αλλαγή προσώπων θα είχε νόημα, μόνο και στο βαθμό που θα σηματοδοτούσε αλλαγή πολιτικής.

Η μη υπουργοποίηση, για παράδειγμα, του Γιώργου Αλογοσκούφη σημαίνει άραγε ότι θα αλλιάξει η οικονομική πολιτική; Μα πώς να αλλιάξει; Ο προϋπολογισμός, που μόλις πριν ένα μήνα κατατέθηκε από τον Αλογοσκούφη στη Βουλή και υπερψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία, θα αλλιάξει; Δεν αλλιάζει! Αυτός θα εφαρμοστεί, αν γίνει εφικτό. Αλλά αυτός ο προϋπολογισμός δίδει με το σταγονόμετρο κάποιες

παροχές στους οικονομικά ασθενείς και προσδοκά την εισπραξη κάπου 7 δις ευρώ, για να μην αράξουμε σε «λιμάνι» του Δ.Ν.Τ., όπως προέβλεψαν οι Σημίτης και Μητσοτάκης.

Στην εξωτερική πολιτική, τι το νέο; Ο Μιλιτιάδης Βαρβιτσιώτης; Μα αν δεν είναι για κλάμματα, είναι σίγουρα για γέλιο.

Η απομάκρυνση από την Κυβέρνηση όσων έχουν εμπλακεί στο σκάνδαλο Βατοπαιδίου ήταν μεν ηθικά και πολιτικά αναγκαία, αλλά, για να έχει νόημα, επιβάλλεται να συνοδευτεί με χειροπιαστή βούληση για κάθαρση, για φως και δικαιοσύνη!

Θα υπάρξουν αυτά; Ίδωμεν.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ έμεινε ΥΠΕΧΩΔΕ. Δεν διαχωρίστηκε, όπως συμβαίνει παντού, σε υπουργείο Δημοσίων Έργων και Υπουργείο Χωροταξίας Περιβάλλοντος. Δείγμα ότι δεν προγραμματίζεται αλλαγή πολιτικής περιβάλλοντος.

Ο κ. Καραμανλής με τον ανασχηματισμό ενδεχομένως –εκείνος το γνωρίζει– να έλυσε ενδοκομματικά προβλήματα της ΝΔ, δεν φαίνεται όμως να προωθείται με αυτόν λύση σε ουσιαστικά προβλήματα του τόπου. Μέρες που είναι, ευχόμαστε για το καλό του φτωχού και του αδύνατου πολίτη, να κάνουμε λάθος και όλα να πάνε καλά.

M.M.M.

Η Χ.Δ. ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΩΝ

Γεννοκτόνοι ο Σιωνισμός και οι σύγχρονοι «Πιλάτοι»

Το σιωνιστικό Ισραήλ διαπράττει για άλλη μία φορά το ειδεχθές έγκλημα της γεννοκτονίας σε βάρος του παλαιστινιακού λαού στη Λωρίδα της Γάζας. Το κίνημα της Χ.Δ. καταδικάζει την εγκληματική αυτή πολεμική εκστρατεία, καθώς και τους σύγχρονους «Πιλάτους», ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ε.Ε., Ρωσία, Κίνα και τις εξαρτώμενες αραβικές χώρες. Ο βαθμός ανοχής στο έγκλημα και κατά συνέπεια συνενοχής των παραπάνω ελάχιστη ενδιαφέρει. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι τη στιγμή αυτή, το αίμα των παιδιών της Παλαιστίνης ρέει σαν το νερό στο ποτάμι και οι σύγχρονοι «Πιλάτοι» αρκούνται σε δηλώσεις, ταξίδια και συσκέψεις. Όλοι τους θα ενδιαφερθούν δήθεν για την ειρήνη, όταν η ωμή βία του σύγχρονου «Χίτλερ» θα έχει εξαφανίσει τους Παλαιστίνιους! Η Χ.Δ. και η «Χ» εκφράζει την πλήρη συμπαράστασή της στο λαό των Παλαιστινίων και ιδιαίτερα των εγκλωβισμένων στη Γάζα. Εκφράζουμε ταυτόχρονα και τη συμπαράστασή μας στο εμπερίστατο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, το οποίο παρά τη δύσκολη θέση του, δεν διστάζει να διακηρύσσει εναντίον του πολέμου, να απευθύνει εκκλήσεις υπέρ της Ειρήνης και να συμπάρισται στα θύματα της σιωνιστικής βίας.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ίδρυτής:

ΝΙΚ. ΣΤ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ

Ίδρύθηκε το Μάιο του 1953 από το Νίκο Ψαρουδάκη. Το 1967, με την επιβολή της προληπτικής λογοκρισίας από τη Χούντα, ανέστειλε την κυκλοφορία της, για να επανακυκλοφορήσει τον Ιανουάριο του 1970, μετά την άρση της προληπτικής λογοκρισίας, με κολοβαμένο ωστόσο τον τίτλο της, χωρίς το «Δημοκρατία». Με τη μαχητική της αρθρογραφία κατά της Δικτατορίας έγινε γρήγορα μία από τις πλέον δημοφιλείς εφημερίδες του αντιδικτατορικού αγώνα. Το Δεκέμβριο του 1973, μετά το Πολυτεχνείο, την ανατροπή του Παπαδόπουλου από τον Ιωαννίδη και το μαχητικό πρωτοσέλιδο με τίτλο: «Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΕΣΕ ΝΑ ΠΕΣΕΙ ΚΑΙ Η ΤΥΡΑΝΝΙΑ», η εφημερίδα κλείνει και τα γραφεία της σφραγίζονται, ενώ στις 7 Ιανουαρίου 1974 ο Νίκος Ψαρουδάκης συλλαμβάνεται και εκπιέζεται στη Γυάρο. Από τη Μεταπολίτευση και μέχρι σήμερα κυκλοφορεί αδιάπτωτα, ως πολιτικό όργανο έκφρασης του Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας.

Ίδιοκτήτης:

**ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**

Έκδοτης - Διευθυντής:
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ

Διευθυντής Σύνταξης:
ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ

Δημιουργικό:
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΑΣ

Οικονομικός υπεύθυνος:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΜΠΟΣ

Ταχυδρομική Διεύθυνση:
**Ακαδημίας 78Δ
106 78 Αθήνα**

Ηλεκτρονική διεύθυνση:
www.xristianiki.gr

Ηλεκτρονικές αποστολές
κειμένων, αλληλογραφία:
xristianiki@xristianiki.gr

Τηλέφωνα Γραμματείας:
**210 38.11.302,
210 38.06.863**

Τηλεμοιότυπον (fax):
210 38.06.262

Άτελιέ:
**ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
ΜΕΜΦΙΣ ΑΕ
Σωκράτους 23,
105 52 ΑΘΗΝΑ
Τηλ.: 210 52.40.728**

Επίσημα Συνδρομικά:
Εσωτερικού 20 ευρώ
Κύπρου, Ευρώπης: 50 ευρώ
ΗΠΑ: 80 δολάρια, Καναδά:
120 δολάρια Καναδά
Αυστραλίας: 150 δολάρια
Αυστραλίας
Λοιπές χώρες: 80 ευρώ
ή το αντίστοιχο σε δολάρια
ΗΠΑ
Συνδρομές τραπεζών, εταιρειών:
50 ευρώ
Εμβάσματα, συνδρομές
στον λογαριασμό:
Εθνική Τράπεζα 040/626560-06

Παρακαλούμε να μας
ενημερώνετε αμέσως μετά την
κατάθεση για την ταχυδρομική
αποστολή της απόδειξής σας.
Χειρόγραφα, δημοσιευμένα
ή μη, δεν επιστρέφονται.

Μέγας Βασίλειος: Ἀλήθεια, δικαιοσύνη, κοινότητα

Νά αποφεύγετε την ποικιλόμορφη και αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά. Ἐπιδιώξτε τὴν ἀλήθεια, τὴν εὐλικρίνεια καὶ τὴν ἀπλότητα...

Μὴν καταφεύγετε στὴν ἐγκληματικότητα λόγῳ φτώχειας· οὔτε στὶς πὸ δύσκολες καταστάσεις, νὰ μὴ χάσετε κάθε ἐλπίδα καὶ νὰ μένετε ἀδρανεῖς χωρὶς θετικές ἐνέργειες. Ἀλλὰ νὰ καταφεύγετε στοῦ Θεοῦ(...)

Βοήθεια χωρίς τόκους

«Σ' ὅποιον σοῦ ζηταίε βοήθεια, νὰ τὴν προσφέρεις· καὶ ὅποιον θέλει νὰ δανειστῆ ἀπὸ σένα, μὴν τὸν ἀποδιώξεις» (Ματθ. Ε', 42). Ἡ λογικὴ μας μᾶς προτρέπει πρὸς τὴν κοινωνικότητα καὶ τὴν φιλαλληλία καὶ σ' αὐτὸ πού εἶναι ταριαστὸ στὴ φύση μας. Γιατί ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἓνα ὄν κοινωνικό-πολιτικό καὶ ἐπιζητεῖ τὴν ὁμαδικὴ ζωὴ. Καὶ στὴν καινούργια πολιτεία τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴν ἐπικοινωνία μεταξύ μας εἶναι χρέος μας νὰ προσφέρουμε πρόθυμα, γιὰ νὰ ἐπανορθώσουμε τοὺς στερημένους...

Ποιά εἶναι ἡ συμβουλή τοῦ Κυρίου; «Δανεῖζετε σ'

ἄλλους δὲν ἐλπίζετε ὅτι θὰ σοῦ τὰ ἐπιστρέψουν» (Λουκ. ΣΤ', 34)... Κατανόησε τὴ δύναμη τοῦ ρητοῦ καὶ θαύμασε τὴν φιλανθρωπία τοῦ νομοθέτη Θεοῦ. Ὅταν σχεδιάζει νὰ προσφέρει στὸν φτωχὸ στοῦ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἴδιο πράγμα εἶναι, καὶ δῶρο καὶ δάνεισμα· δῶρο, γιατί δὲν ἐλπίζεις νὰ τὸ πάρεις πίσω, δάνεισμα, γιατί εἶναι μεγάλη ἡ δωρεὰ τοῦ Κυρίου, πού ξεπληρώνει ὑπὲρ τοῦ δανειστῆ, καὶ ὡς Κύριος, ἂν καὶ παίρνει μέσῳ τοῦ φτωχοῦ λίγα, θὰ ἀποδώσει πολλαπλάσια ἂντ' αὐτῶν. «Γιατί ὅποιος ἐλεεῖ τὸν φτωχὸ, δανεῖζει στοῦ Θεοῦ» (Παροιμ. ΙΘ', 17)...

Πρόσφερε τὰ χρήματα πού μένουν ἀδρανῆ χωρὶς ὄφελος, χωρὶς νὰ τὰ ἐπιβαρύνεις μὲ τοὺς τόκους, καὶ τότε θὰ εἶναι καλὸ καὶ γιὰ τοὺς δύο (δωρητὴ καὶ φτωχὸ). Διότι σὲ σένα θὰ προκύψει ἀσφάλεια ἀπὸ τὴ φύλαξη τῶν χρημάτων, σὲ ἐκεῖνον δὲ πού θὰ τὰ πάρει, τὸ κέρδος ἀπὸ τὴ χρῆσιν τους. Ἐάν ὅμως ἐπιδιώξεις νὰ πάρεις κάτι παραπάνω, νὰ ἀρκεσθεῖς σ' ὅσα δίνει ὁ Κύριος. Αὐτὸς θὰ ξεπληρώσει ὑπὲρ τῶν φτωχῶν τὸ παραπάνω ποσό. Ἀπὸ ἐκεῖνον πού εἶναι πραγματικὰ φιλάν-

θρωπος νὰ περιμένεις τὰ φιλάνθρωπα...

Ἐπαινετὴ ἢ φτώχεια;

Δὲν εἶναι ἡ φτώχεια πάντοτε ἐπαινετὴ ἀλλὰ ἐκεῖνη μόνο πού κατορθώνεται σύμφωνα μὲ τὸ σκοπὸ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ προέρχεται ἀπὸ τὴ θέληση τοῦ φτωχοῦ. Διότι πολλοὶ εἶναι μὲν φτωχοὶ στὴν περιουσία, ἀλλὰ στὴν προαίρεσή τους αἰσθάνονται πάρα πολὺ πλεονέκτες. Αὐτοὺς δὲν τοὺς σώζει ἡ φτώχεια, ἀλλὰ τοὺς καταδικάζει ἡ ἐπιθυμία τοῦ πλουτισμοῦ. Ἐπομένως, δὲν εἶναι ὁποσοδήποτε ὁ φτωχὸς μακαριστός, ἀλλὰ ὅποιος θεώρησε τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ ἀνώτερη ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου. Αὐτοὺς καὶ ὁ Κύριος τοὺς καλοτυχιζοῦ λέγοντας: «Εὐτυχημένοι, εὐλογημένοι ὅσοι εἶναι φτωχοὶ σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴ διάθεσή τους» (Ματθ. Ε', 3). Γιατί τίποτε ἀπὸ ὅσα δὲν προκρίνουμε ἐλεύθερα δὲν εἶναι εὐλογημένο.

Ἄδικία καὶ καινότητα

Γιατί ἐσὺ ἀποκτᾶς πλοῦτο,

ἐνῶ ἐκεῖνος εἶναι φτωχός(...)
Ἐσὺ νομίζεις ὅτι κανέναν δὲν ἀδικεῖς, ἐνῶ τόσοις πολλοῦς, τοὺς στερεῖς ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα. Τί εἶναι ὁ πλεονέκτης; Ὅποιος δὲν μένει σταθερὸς στὴν αὐτάρκεια(...)
Τὸ ψωμί ἀνήκει σ' αὐτὸν πού πεινᾷ, πού ἐσὺ τὸ κατακρατεῖς, τὰ ἐνδύματα ἀνήκουν στὸν γυμνὸ, ἐνῶ ἐσὺ τὰ κρύβεις στὶς ἀποθήκες. Τοῦ ξυπόλητου εἶναι τὸ ὑπόδημα, πού κοντὰ σου σαπίζει ἀπὸ τὴν ἀχρησία. Καὶ τὰ χρήματα ἀνήκουν σ' ὅποιον τὰ χρειάζεται, ἐνῶ ἐσὺ τὰ ἔχεις καταχωνιάσει σὲ κρύπτες (καὶ τράπεζες). Ἐπομένως τόσοις ἀδικεῖς, σ' ὅσους μπορούσες νὰ προσφέρεις(...)

Συμπεραίνουμε ὅτι «ὅποιος ἀγαπᾷ τὸν πλησίον του ὅπως τὸν ἑαυτὸν του» δὲν ἀποκτᾷ περιουσία μεγαλύτερη ἀπὸ τὸν πλησίον (τὸν συνάνθρωπό του). Καὶ ὅμως φαίνεται νὰ ἔχεις πολλὰ κτήματα (περιουσία). Ἀπὸ πού προέρχονται αὐτὰ; Ἡ εἶναι φανερό, ὅτι προτιμάς τὴν ἰδιωτικὴ σου ἀπόλαυση, ἂντὶ νὰ ἀνακουφίσεις τοὺς πολλοὺς; Ἐπομένως, ὅσο εἶσαι πλεονέκτης στὸν πλοῦτο, τόσο ὑστερεῖς στὴν ἀγάπη. Γιατί ἀπὸ παλιά θὰ

σχεδιάζεις τὴν ἀποξένωσή σου ἀπὸ τὰ χρήματα, ἐάν εἶχες ἀγαπήσει τὸν πλησίον, τοὺς συνανθρώπους σου.

Ἐμεῖς ὅμως ἰδιοποιούμεθα τὰ δημόσια κτήματα, μόνονι μας κρατοῦμε ὅσα ἀνήκουν στοὺς πολλοὺς. Ἄς αἰσθανθοῦμε ντροπὴ ἀπὸ τὶς διηγήσεις τῶν Ἑλλήνων (ἐνν.: τῶν εἰδωλολατρῶν, τῶν ἐθνικῶν), τὶς γεμάτες ἀνθρωπιά. Σὲ κάποιους ἀπὸ ἐκεῖνους ὑπάρχει συνήθεια φιλάνθρωπη πού διαμορφώνει ἓνα τραπέζι, κοινὰ τὰ τρόφιμα, μία σχεδὸν οἰκογένεια, τὸ πολυάνθρωπο πλῆθος τοῦ δήμου. Ἀλλὰ ἂς ἀφήσουμε τοὺς ἐκτὸς Ἐκκλησίας καὶ ἂς τρέξουμε στοῦ παραδείγματος τῶν τριῶν χιλιάδων πιστῶν τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἄς ζηλέψουμε τὸ πρῶτο σύνταγμα (πολίτευμα) τῶν Χριστιανῶν, πὼς «ἦταν ὅλα σ' αὐτοὺς κοινὰ» (Πράξ. Β', 44).

**Βασιλεῖου Ἀρχιεπισκόπου
Καίσαρειας**

ἀποσπάσματα λόγων
Βλ. Ν. Μπουγάτου.
Κοινωνικὴ διδασκαλία
Ἑλλήνων Πατέρων,
τ. Α', ἐκδ. Ἀποστολικῆς
Διακονίας, Ἀθήνα 1980

Ετοιμάζουν θερμὴ πρόκληση στο Αἰγαίό;

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

κία εἶχε προβεῖ σε μαραζὸν προκλήσεων καὶ ἀμφισβητήσεων τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας στο Ἀγαθονήσι καὶ στο Φαρμακονήσι. Αὐτὲς ἐξάλλου οἱ τουρκικὲς ἐνέργειες οδήγησαν τὸν Κάρλο Παπούλια στὴν πολὺ σωστὴ ἀπόφαση νὰ γιορτάσει τὰ Ἅγια Θεοφάνεια στο ἀκρικό Ἀγαθονήσι. Το ἐρώτημα πού προκύπτει εἶναι: Μέχρι πού θὰ φθάσουν οἱ τουρκικὲς προκλήσεις; θὰ φθάσουν μέχρι θερμοῦ επεισοδίου τύπου Ὑμίων ἢ ἀκόμα πιο θερμοῦ;

Γιατί, ἀν συμβεῖ κάτι τέτοιο, τότε δὲν θὰ πρόκειται γιὰ νέα Ὑμια. Τα «Νέα Ὑμια» ἐπιχειρήθηκαν μὲ τις πρόσφατες ἐρευνες στο Καστελλόριζο. Τώρα, ἀν οξυνθοῦν περαιτέρω τὰ πράγματα, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐπιχειρηθεῖ ἀπόβασος κατ'οικημένο ἐλληνικό νησί! Καὶ τότε; Ὁ μοι γένοιτο!

Ποιοὶ ἐνθαρρύνουν τὴν Τουρκία

Ἐνα ἄλλο ἐρώτημα ἐξίσου σημαντικό εἶναι: Ἐνεργεῖ ἀπὸ μόνῃ τῆς ἡ Τουρκία; Ἡ ἀν δὲν κατευθύνεται, ἐνθαρρύνεται μὴπως ἀπὸ τὴν κυβέρνησή του ἀπερχόμενου πλῆντάρχη Τζωρτζ Μπους.

Ἐκτίμηση τοῦ γράφοντος εἶναι ὅτι ἡ κυβέρνηση Μπους θὰ ἠθελε, πρὶν ληθεῖ ἡ θητεία τῆς, νὰ δώσει «ἓνα καλὸ μάθημα» στὸν μὴ «συμμορφωθέντα πρὸς τις υποδείξεις τῆς» Ἑλλήνα Πρωθυπουργό. Δὲν μπορεῖ νὰ συγχωρήσει ὁ Μπους ὅτι ὁ Καραμανλῆς:

- Δὲν συνηγόρησε ὑπὲρ τοῦ Σχεδίου Ἀνάν.

- Προέβαλε veto στὴν ἐνταξη τῆς ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ καὶ προβάλλει ἀρνηση στὴν ἐναρξη ἐνταξιακῶν διαπραγματεύσεων τῆς σπιν Ε.Ε.

- Ὑπέγραψε τις συμφωνίες ἀγωγῶν φυσικοῦ αερίου μὲ τὴ Ρωσία, παρά τις ἐντονες ἀμερικανικὲς ἀντιρρήσεις μέχρι καὶ αὐτὴ τὴ στιγμή.

- Σύναψε συμφωνία, μὲ τὴ Ρωσία ἐπίσης, γιὰ ἐξοπλιστικὰ προγράμματα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς χώρας μας.

- Ἐδωσε, λίγῳ πρὶν τὴ λήξη του 2008, ἀδεία στὴ Ρωσία γιὰ διεξαγωγὴ ἀεροναυτικῆς ἀσκησης στὴν περιοχή Καστελλόριζο - Ρόδου - Κρήτης καὶ στο FIR Ἀθηνῶν. Ἀς μὴν ξεχνάμε ὅτι σὲ αὐτὴν τὴν περιοχή ἡ Τουρκία «βλέπει» γκριζὲς ζώνες καὶ ἀμφισβητεῖ τὴν ἐκταση τοῦ FIR Ἀθηνῶν.

Γι' αὐτὲς τις «αταξίες» καὶ «ἀπειθαρχίες» τοῦ Καραμανλῆ, ὁ «πατερούλης» Μπους δὲν ἀποκλείεται, πρὶν πει τὸ οριστικὸ ἀντίστοιχο στο Λευκὸ Οἶκο στὶς 20 Ἰανουαρίου, νὰ «συμπάνει», ὅπως λέμε στὴν Κρήτη, τὴ φωτιά πού οἱ στρατοκράτες τῆς Τουρκίας θέλουν νὰ ἀψοψοῦν στο Αἰγαίό! Νὰ ξαναποῦμε τὸ «ὄ μοι γένοιτο»; Το ξαναλέμε.

Οἱ τουρκικὲς προκλήσεις θὰ πρέπει νὰ συνεξετάζονται καὶ μὲ τὰ ὅσα «επανάστατικά» συμβαίνουν στο ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Ἀκόμα καὶ ἡ ἀριστερὴ γαλλικὴ εφημερίδα «Λιμπερασιόν», ἀναφερόμενη στα τραγικὰ γεγονότα πού ζοῦμε τελευταῖα (φόνος τοῦ Ἀλέξη Γρηγορόπουλου, φωτιές, λεηλασίες, διαδηλώσεις στὴν Ἀθήνα, στὴ Θεσσαλονίκη καὶ σὲ ἄλλες πόλεις, δολοφονικὴ ἐπίθεση μὲ κατ'ἀσκόφιο σὲ ὄχημα τῶν ΜΑΤ, δολοφονικὴ ἐπίθεση σὲ αστυνομικούς, με βαρὺ τραυματισμὸ του 21χρονοῦ αστυνομικοῦ τῶν ΜΑΤ Διαμαντὴ Μαντζούνη, καὶ τις καταλήψεις σχολείων, πού ἔχουν προαναγγελθεῖ), ἐκτιμᾷ (ἀρχές Ἰανουα-

ρίου) ὅτι «ἡ ἐπίθεση αὐτὴ μοιάζει νὰ ἔχει στόχο τὴν ἀποσταθεροποίηση τῆς κυβέρνησης Καραμανλῆ, πού ταλαντεύεται μεταξύ ἐνός μίνι ἀνασχηματισμοῦ (Σ.Σ.: Δὲν εἶχε γίνῃ τότε ὁ ἀνασχηματισμός) καὶ τῆς παραίτησης, γιὰ νὰ προκληθοῦν πρόωπες Ἐκλογές»!

Ὁ μοχλὸς ἀνατροπῆς

Σὲ καμμία περίπτωση δὲν πρόκειται νὰ πούμε καὶ νὰ ἰσχυριστοῦμε ὅτι τὰ ὅσα ἔχουν διαδραματιστεῖ τους τελευταίους μῆνες στὴ χώρα μας εἶναι προϊόν σχεδιασμοῦ καὶ ἐκτέλεσης ξένων κέντρων καὶ τῶν ἐδῶ πρακτόρων τους, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν σοβαρὰ κοινωνικὰ αἷτια.

Ἀντίθετα, ἐμεῖς τονίζουμε συνεχῶς ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνηση ἔχει ἀποτύχει παταγωδῶς καὶ στὴν Οικονομία καὶ στὴν Ὑγεία καὶ στὴν Παιδεία καὶ στο Περιβάλλον καὶ κυρίως σὲ ὅ,τι ἔχει σχέση μὲ τὴ διαφάνεια, τὴ διαπλοκή, τὴν πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς, τῆς φοροπαλληλαγῆς καὶ τῆς διαφθορᾶς. Τα σκάνδαλα ἐρχοῦνται σὰν χιονοστιβάδα τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο. Το καθε νέο εἶναι πολὺ χειρότερο ἀπὸ τὸ προηγούμενό του!

Ἐπομένως, δὲν προκλήσαν οἱ ξένοι τις ταραχές, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν ἤδη προβλήματα. Ἀντίθετα, τὰ προβλήματα καὶ πολλὰ εἶναι καὶ οξυτάτα, πού δικαιολογούν κοινωνικὲς ἀναστατώσεις καὶ διαδηλώσεις. Μέχρι πού ὅμως; θὰ ἀγνοήσουμε ὅτι τὰ ξένα κέντρα ἐκμεταλλεύονται τὴν κοινωνικὴ ἀγανάκτηση καὶ ἀπογοήτευση καὶ μὲ τους πρακτορὸς τους προωθοῦν τὰ σχεδία τους; Ἐτσι, ὁ μοχλὸς ἀνατροπῆς τῆς Κυβέρνησης θὰ μπορούσε νὰ εἶναι: Ἀφενὸς μὲν οἱ σωστές, ἀλλὰ κόντρα στὴν πολιτικὴ

του πλῆντάρχη, ἀποφάσεις τῆς, ἀλλὰ καὶ ἀφετέρου τὰ τεράστια ἀδιέξοδα πού προκάλεσε ἡ πολιτικὴ τῆς στο ἐσωτερικό. Σκάνδαλα, φτώχεια, ἀναξιοκρατία, ἀδράνεια, τέλημα! Ξεκαθαρίζουμε, ὅμως ὅτι ποτὲ δὲν θὰ γίνουμε ἄμεσα, ἀλλὰ οὔτε ἔμμεσα στήριγμα τῆς ἐπεκτατικῆς πολιτικῆς τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς ΝΑΤΟ - ΗΠΑ καὶ Σία, ἀπλῶς καὶ μόνο γιὰ νὰ δηλώσουμε ἀντιδεξιοί.

Οἱ χριστιανοκοινωνιστὲς δὲν εἶχαν καὶ δὲν ἔχουν, οὔτε θὰ ἀποκτήσουν σχέση μὲ τὴ Δεξιά, οὔτε φυσικὰ μὲ τὴν Ἀριστερά, ἡ οποία, ἀντὶ νὰ θεμελιώνει τὰ ὄραματά τῆς στὶς ἀστεῖρευτες πηγές τοῦ Ἑλλητισμοῦ καὶ τῆς Ὁρθόδοξης Ἀγωνιστικῆς Παράδοσής μας, κάνει ὅ,τι εἶναι δυνατόν, γιὰ νὰ ἀποκόπεται ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ νὰ ἀποδομεῖ ὅ,τι τὸν στήριξε μέχρι τώρα. Γι' αὐτὸ, θὰ ἐξακολουθήσουμε νὰ ἀσχοῦμε σκληρὴ κριτικὴ στὴν Κυβέρνηση γιὰ τὰ ἐσωτερικά καὶ θὰ στηρίζουμε ἀποφάσεις τῆς, στο βαθμὸ πού θὰ ἀποκρούουν τὸν τουρκικὸ ἐπεκτατισμὸ στὴν Κύπρο, στο Αἰγαίό καὶ στὴ Θράκη, καθὼς καὶ ἐνεργεῖες τῆς, πού θὰ υπερασπίζονται τὸ ἐθνικὰ δίκαια καὶ ὄχι τις στρατηγικὲς τῶν ἰμπεριαλιστῶν.

Εὐνόητο ὅτι καὶ στὴν ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, ὅταν δὲν τηροῦνται τὰ παραπάνω, θὰ εἴμαστε, ὅπως καὶ τώρα, ἀπέναντι καὶ ὄχι πλάι στὴν Κυβέρνηση.

Ἐλπίζουμε καὶ εὐχόμαστε μέχρι τις 20 Ἰανουαρίου νὰ κυλήσουν τὰ πράγματα «ομαλῶς», χωρὶς θερμὰ επεισόδια καὶ τὰ ἐπακόλουθά τους. Κατὰ τὰ ἄλλα, μὴν περιμένετε καμμία οὐσιαστικὴ ἀλλαγὴ στα ἐσωτερικά, ἀν καὶ τὴν εὐχόμαστε.

Μαχητική, ανεξάρτητη και... φθηνή η «Χριστιανική»

Σε μια πρόχειρη στατιστική του χρόνου που πέρασε, μέτρηση στη «Χριστιανική» του 2008 περίπου 950 κείμενα, μεγάλα ή μικρότερα, στα 24 φύλλα που κυκλοφόρησαν και τις 296 σελίδες τους.

Αξίζει να σημειωθεί ότι τη χρονιά που πέρασε, η «Χριστιανική» κυκλοφόρησε δύο περισσότερα φύλλα από το 2007 και 32 περισσότερες σελίδες, καθώς τυπώσαμε δύο 16σέλιδες εκδόσεις με ειδικά αφιερώματα, στη γιορτή της 25ης Μαρτίου (φύλλο 770, 20/3/2008) και στα 55 χρόνια από την έκδοσή μας (φύλλο 773, 20/3/2008).

Το πιο αξιοσημείωτο όμως είναι, ότι από τις σελίδες μας διαβάσατε το 2008 κείμενα που τα υπογράφουν 120 διαφορετικά πρόσωπα, από τα οποία 30 περίπου λογίζονται ως μέλη του συνεργάτη της εφημερίδας μας, αφού εμφανίστηκαν με κείμενά τους περισσότερο από 3 φορές

μέσα στο χρόνο.

Εάν υπολογίσετε στους γραφιάδες μας και τους 10 περίπου που ασχολούμαστε επιθετικά με την εφημερίδα, ως γραμματεία, διορθώσεις, στήσιμο του φύλλου, λογιστήριο κ.λπ., το φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας εκδίδεται σταθερά κάθε 15 μέρες, χωρίς διακοπή, από μια γερή ομάδα ανθρώπων, η οποία συνεχώς εμπλουτίζεται με νεώτερους.

Πρέπει δε χάριν της δικαιοσύνης να ληχθεί, ότι κανείς δεν προσπορίζεται ούτε ένα ευρώ από την «Χριστιανική», εκτός από ένα μικρό χαρζηλίκι που λαμβάνουν, κάποτε με μεγάλη καθυστέρηση, εκείνοι που δουλεύουν στη διοργάνωση, στη γραμματεία και στο ατελιέ.

Είναι περιττό να τονίσω, ότι με τη συνδρομή μας, που μένει σταθερή στα 20 ευρώ εδώ και χρόνια, αλλά και με το 1 ευρώ που πληρώνετε όσοι αγοράζετε το

φύλλο από το περίπτερο, έχετε στα χέρια σας μια πάρα πολύ φθηνή εφημερίδα, εάν υπολογίσετε την εργασία όλων όσων συμβάλουν στην έκδοση του φύλλου. Αυτός είναι και ο λόγος που οι τόνοι του κυριακάτικου Τύπου μας αποσχολούν το πολύ ένα απόγευμα, ενώ η «Χριστιανική», χωρίς CD και άλλα τζουμπιλέκια, μένει στο γραφείο μας αρκετές μέρες, μέχρι να διαβαστούν τα πολλή και ενδιαφέροντα του κάθε φύλλου.

Είναι επιλογή μας να μην διανεμάσταν δωρεάν, καθώς τότε, αντί να εξαρτώμασταν αποκλειστικά από εσένα, φίλε αναγνώστη, θα είμασταν στη «διάκριση» των διαφημιστών, δηλαδή «θα πουλάγαμε φύκια για μεταξωτές κορδέλες».

Μην ξεχνάτε τα 20 ευρώ!

Άρα, είναι περιττό να τονίσω πόσο μας είναι απα-

ραίτητα εκείνα τα 20 ευρώ της συνδρομής. Είναι πολλοί εκείνοι, κυρίως λόγω αμέλειας, που τη χρωστούσαν ακόμα.

Ακόμη και το 1 ευρώ, όταν αγοράζετε τη «Χριστιανική», κάθε δεύτερη Πέμπτη που κυκλοφορεί, από τα κεντρικά περίπτερα και τα πρακτορεία Τύπου σε όλη την Ελλάδα, είναι μεγάλη υπόθεση για το μέλλον, την ποιότητα και την ανεξαρτησία της εφημερίδας.

Από την πλευρά μας, ευχόμαστε και δεσμευόμαστε να μετρήσουμε του χρόνου ακόμα περισσότερους και νεώτερους συνεργάτες, καθώς και ακόμα περισσότερους και φανατικότερους αναγνώστες και συνδρομητές. Είμαστε όλοι μία ομάδα, μην το ξεχνάτε και μη μας ξεχνάτε!

Καλή και ευλογημένη χρονιά σε όλους!

Κων. Μπλάθρας
Διευθυντής της «Χ»

Μπροστά στο μηδέν

Σκοτάδι πίσσα. Απογοήτευση. Αγανάκτηση. Μηδενισμός. Μια απαξίωση, που όμοιά της δεν είχε κανείς ματαδεί. Απαξίωση για όλους και για όλα, καλή και κακή, όμορφα και άσχημα, λογικά και άλογα, ηθικά και ανήθικα. Άραγε, από ποιον εξέπεσε η ηθική και το μέτρο, για να τα βρούμε εμείς;

Ποιοι «εμείς», όμως; Είναι δύσκολο να ορίσει κανείς το «εμείς», με τον κατήφορο που έχει πάρει η ζωή μας. Την ευθύνη γι' αυτόν τον κατήφορο, δεν την έχουμε εμείς; Και βέβαια την έχουμε τη ρηματοδοτούμενη για τις επιδοχές μας. Έχουμε τεράστια ευθύνη για τον τρόπο που

ζούμε, που οδηγούμε στους δρόμους, που συμπεριφερόμαστε στον διπλανό μας, που τρώμε, που κοιμόμαστε. Η ευθύνη, αν μη τι άλλο, είναι μια έννοια που βαραίνει όχι τα ζώα, αλλά τον άνθρωπο. Γιατί ο άνθρωπος, με το μυαλό, την ψυχή και το σώμα, που δεν έχουν τα υπόλοιπα ζώα, προπάντα αυτής της Γης, προσπαθεί να επιβιώσει, δημιουργώντας πάντα καλύτερες συνθήκες για τον ίδιο και την οικογένειά του. Στην προσπάθειά του να βελτιώσει, όσο μπορεί, τη ζωή του, έχασε το μέτρο, βγήκε από τη ρότα της ισορροπίας και καβάλησε το ότι της υπεροψίας. Υπεροψία που προκλήθηκε α-

πό τη λάμψη των χρημάτων, την ευκολία που αυτά προσφέρουν. Το αδηφάγο μάτι και το σύνδρομο του ανικανοποίητου τον χτύπησε ξαφνικά.

Ξαφνικά, αλήθεια; Μα, από τότε που θυμάται τον εαυτό του, πάλευε για να «πιάσει την καλή». Το άπιαστο όνειρο έγινε πια πραγματικότητα. Ακριβά ρούχα, ακριβά αξεσουάρ, ακριβά αυτοκίνητα και κινητά τηλέφωνα—μην το ξεχνάμε, το απόλυτο όνειρο του Νεοέλληνα είναι το ακριβό αυτοκίνητο και το ακριβό κινητό— ακριβά εστιατόρια, ακριβά ταξίδια. Τέρμα πια η μιζέρια, τώρα ΜΟΝΟ τα καλύτερα. Γιατί τα καλύτερα αξίζουν στον καλύτερο. Και όλα αυτά τα κατάφερε στην πλάτη του διπλανού, του συμμαθητή, του συμφοιτητή, του συνανθρώπου. Αλλά τι μας νοιάζει για αυτόν; Δεν πάει να πνιγεί καλύτερα;

Η πρώτη φάση συνειδητοποίησης από τον άνθρωπο, ότι δεν είναι υπεύθυνος. Κατάλαβε ξαφνικά ότι δεν είναι υπεύθυνος τελικά για τίποτα. Τι φταίει αυτός, που οι υπόλοιποι είναι καλύτεροί του; Που δεν είχαν το κουράγιο και δεν πάτησαν επί πτωμάτων, για

να φθάσουν στην επιτυχία; Που δεν φίλησαν «κατορημένες ποδιές», προκειμένου να πραγματοποιήσουν το στόχο τους; Που δεν έβαλαν πρώτα την επαγγελματική τους καριέρα και μετά τις αξίες της ζωής; Που παραμέλησαν και αγνόησαν συναδέλφους, γονείς, σύζυγο και παιδιά, για να καταφέρουν να πάρουν στο τέλος του χρόνου το παχυλό μπόνους από την εταιρεία; Είναι δυνατόν το μπόνους να είναι λιγότερο σημαντικό από το σπίτι και την οικογενειακή ατμόσφαιρα, την πρώτη κουβέντα του παιδιού σου, που μόλις άρχισε να μιλάει; Και όμως είναι!

Η δεύτερη φάση συνειδητοποίησης, ότι είναι, οριστικά και αμετάκλητα, υπεύθυνος. Υπεύθυνος για όλα, αλλά πάνω από όλα, για την κοινωνία που δημιούργησε, για τα παιδιά που μεγάλωσε, τα οποία δεν έχουν περάσει παρά μερικές ώρες μαζί του, για τα «κακώς κείμενα», που ποτέ δεν διόρθωσε. Δεν είχε χρόνο. Αυτό είναι, ο χρόνος δεν ήταν αρκετός. Σκοτάδι πίσσα. Απογοήτευση. Αγανάκτηση. Μηδενισμός.

Βασίλης Σπυρόπουλος

Στις 12 Ιανουαρίου Βασιλόπιττα μετά μουσικής

Τη Δευτέρα, 12 Ιανουαρίου, στις 6.30 το βράδυ, θα κόψουμε τη βασιλόπιττά μας στα Γραφεία μας, Ακαδημίας 78Δ, στον 5ο όροφο.

Για τα έθιμα και τα κάλα-

να θα μιλήσει ο μουσικολόγος Φάνης Σουλκακέλλης.

Η πρόσκλησή μας απευθύνεται σε όλους τους συνδρομητές και φίλους της «Χ».

Πρόσκληση της «Χ» στο «Κονάκι»

Χαρά για όλους μας θα είναι να βρεθούμε και φέτος στη συνεστιάση που διοργανώνει η εφημερίδα μας την Κυριακή 15 Φεβρουαρίου 2009, στις 12.30 το μεσημέρι στο Κέντρο «Κονάκι», οδός Ηρακλείδων 61, Γέφυρα Πουλιόπουλου, στο ύψος της Πειραιώς 111, απέναντι από το Γκάζι. Τηλ: 210-3459818, 210-3469935, 6976-617314.

Το καλλιτεχνικό πρόγραμμα του κέντρου θα μας χαρίσει αξέχαστες στιγμές με παραδοσιακά ελληνικά τραγούδια. Η τιμή πρόσκλησης είναι 25 ευρώ και περιλαμβάνει πλήρες μενού, συμπεριλαμβανομένων των ποτών και των αναψυκτικών.

Παρακαλούμε τηλεφωνήστε μας εγκαίρως, μέχρι Τρίτη 10/2/09, να σας κρατήσουμε θέσεις. Σας περιμένουμε.

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ να με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή να γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ : .....
 ΟΝΟΜΑ : .....
 ΟΔΟΣ : ..... ΑΡΙΘ.: .....
 ΠΟΛΗ : ..... ΚΩΔΙΚΟΣ: .....
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ..... ΤΗΛΕΦ.: .....
 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail: .....

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικώς ή με επιστολή.

• Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.

• Αριθμός Λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιούχο: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Άγγελος Δακουτρός
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
(πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

Γεγονότα που δεν προσέξαμε το 2008

του
Κωνσταντίνου
Χολέβα
Πολιτικού
Επιστήμονα

Κατά τις τελευταίες εβδομάδες, η προσοχή των ελληνικών Μ.Μ.Ε. ήταν στραμμένη στην οικονομική και κοινωνική κρίση και έτσι δεν δώσαμε την προσοχή που θα έπρεπε σε ορισμένα γεγονότα, που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με την εξωτερική μας πολιτική και την εθνική μας ταυτότητα. Σταχυολογώ τρεις εξελίξεις, τις οποίες θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικές:

Α) Από τα μέσα Νοεμβρίου ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός αγωνιά και εξεγείρεται εναντίον των ύπουλων μεθοδεύσεων του αλβανικού κράτους. Στόχος του αλβανικού εθνικισμού είναι τώρα τα ιδιοκτησιακά δικαιώματα της Ελληνικής Μειονότητας και της Ορθόδοξης Εκκλησίας.

Η μετριοπαθής στάση της Ελλάδας εκλαμβάνεται και α-

πό τα δύο μεγάλα κόμματα της γείτονος χώρας ως αδυναμία ή ως αδιαφορία. Βλέπουμε, λοιπόν, από τα μέσα Νοεμβρίου, τον Ελληνισμό της Χειμάρρας να βρίσκεται σε συνεχή εξέγερση απέναντι στις μπουλντόζες, που καταπατούν εκκλησιαστική γη στην περιοχή Κακομαίας.

Το χωριό Νίβιτσα πρωτοστατεί στις διαμαρτυρίες, με τις γυναίκες να ματώνουν από τα κτυπήματα των αστυνομικών. Οι γνώστες του προβλήματος μιθούν για ευρύτερο σχέδιο αρπαγής των ελληνικών περιουσιών και για βίαιη αλληλαγής της δημογραφικής σύνθεσης του πληθυσμού, με την εγκατάσταση Τσάμηδων, Κοσσοβάρων και άλλων Μουσουλμάνων σε περιοχές που κατοικούνται επί αιώνες από Χριστιανούς.

Τα περισσότερα αθηναϊκά Μ.Μ.Ε. απαξιούν να ασχοληθούν με τα γεγονότα και οι επαγγελματίες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σιωπούν αιδημόνως!

Β) Το Νοέμβριο δημοσιοποιή-

ήθηκε η έκθεση του Εθνικού Συμβουλίου Πληροφοριών των ΗΠΑ, με τίτλο: «Σχέδιο 2025» («Project 2025»). Η έκθεση αυτή συντάσσεται κάθε τέσσερα χρόνια από στελέχη όλων των αμερικανικών υπηρεσιών πληροφοριών και περιέχει προβλέψεις και εκτιμήσεις για τα επόμενα δεκαπέντε περίπου χρόνια. Δεν αποκλείεται οι προβλέψεις αυτές να υποκρύπτουν συμφέροντα ή ευσεβείς πόθους, πάντως σχολιάζονται διεθνώς ως μια σοβαρή έκφραση των προβλέψεων της υπερδύναμης για το προσεχές μέλλον.

Στον ελληνικό Τύπο προβλήθηκε κυρίως μια ενόχληση της Έκθεσης, εκείνη που προβλέπει την άνοδο τεσσάρων υπερδυνάμεων, οι οποίες θα αμφισβητήσουν το γεωπολιτικό μονοπώλιο από τις ΗΠΑ. Πρόκειται για τη Βραζιλία, τη Ρωσία, την Ινδία και την Κίνα, γνωστές από τα αρχικά τους ως χώρες BRIC. Η παράγραφος που θα έπρεπε να προσεχθεί περισσότερο στην Ελλάδα και την Κύ-

προ, είναι εκείνη που χαρακτηρίζει την Τουρκία και το Ιράν ως ανερχόμενες περιφερειακές υπερδυνάμεις. Προβλέπει μάλιστα, ότι η Τουρκία δεν θα μετατραπεί σε μια ευρωπαϊκή δημοκρατία, αλλά σε μια ισλαμοεθνικιστική χώρα.

Αυτό το μήνυμα αφορά κυρίως τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου μας, οι οποίες έχουν επενδύσει στην ευρωπαϊκή μεταμόρφωση της Τουρκίας και ελπίζουν ότι έτσι θα βελτιωθεί το κλίμα στην Κύπρο και στα ελληνοτουρκικά. Η έκθεση του αμερικανικού Εθνικού Συμβουλίου Πληροφοριών μάς προειδοποιεί για άνοδο του ισλαμοεθνικιστικού ρεύματος και οπισθοχώρηση των πιθανών τάσεων εξευρωπαϊσμού.

Έχουμε άραγε εναλλακτική πολιτική, ή παραμένουμε δέσμιοι της ουτοπίας ότι «η Τουρκία θα ενταχθεί στην Ε.Ε. και έτσι θα λυθούν οι διαφορές μας»; Επιτέλους, είναι ώρα να αφυπνιστούμε από το καμπανάκι που μας κτυπούν οι ΗΠΑ και να παύσουμε να «σέρνου-

με το κάρο της Τουρκίας προς την Ευρώπη», όταν είναι προφανές ότι η μεν Ευρώπη δεν θέλει, η δε Τουρκία δεν μπορεί.

Γ) Στα μέσα Δεκεμβρίου το Συμβούλιο Αρχηγών της Ε.Ε. συνεδρίασε στις Βρυξέλλες, όπως κάθε εξάμηνο, και μεταξύ άλλων ανακοίνωσε ότι η Ιρλανδία επείσθη να ξαναφέρει σε δημοψήφισμα τη Μεταρρυθμιστική Συνθήκη. Έχει ενδιαφέρον να δούμε ποιες εγγυήσεις ζήτησε ο Ιρλανδός Πρωθυπουργός από τους Ευρωπαίους εταίρους του, για να θέσει και πάλι το θέμα υπό την κρίση του Ιρλανδικού λαού.

Ζήτησε, πρώτον, εγγυήσεις ουδετερότητας. Η ουσία είναι ότι δεν θα υποχρεωθούν οι Ιρλανδοί στρατιώτες να μετασχούν στην κοινή αμυντική πολιτική της Ε.Ε., ώστε να μην αναγκαστούν να συμπολεμήσουν στο πλευρό των Βρετανών. Δεύτερον, ζήτησε εγγυήσεις ότι δεν θα επιβληθεί ως υποχρεωτική η άμβλωση στην Ιρλανδική κοινωνία, η οποία εί-

ναι άρρηκτα δεμένη με τον Ρωμαιοκαθολικισμό. Τρίτον, ζήτησε να έχει πάντα η Ιρλανδία έναν Επίτροπο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έστω και αν μειωθεί ο αριθμός των Επιτρόπων. Τέταρτον, ζήτησε, τέλος, να μην της επιβληθεί άνωθεν κάποια φορολογία, που δεν θα έχει την έγκριση των Ιρλανδών.

Από τις τέσσερις εγγυήσεις η μία αφορά την οικονομία και οι τρεις αναφέρονται σε θέματα εθνικής αξιοπρέπειας και θρησκευτικής ταυτότητας. Βλέπουμε λοιπόν, ότι οι λαοί που σέβονται την εθνική και πολιτιστική τους ιδιοπροσωπία, αναγκάζουν και την υπόλοιπη Ευρώπη να τους σεβαστεί. Ενώ στη χώρα μας, οι δήθεν εκσυγχρονιστές βάλθηκαν κατά της Εκκλησίας, της Ιστορίας και της παιδείας, με τη δικαιολογία ότι «το είπε η Ευρώπη». Αξίζει να μελετήσουμε το παράδειγμα της Ιρλανδίας.

Και όπως έγραψε ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, «τον μη αδικούντα εαυτών ουδείς παρβαλάει δύναται»...

του Πάνη Ζερβού

τὰ τοῦ Καίσαρος...

«Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑπὸν δικαιοσύνης τῆ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσιζοῦσι... Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῆ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρείθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται... Σήμερον τὸ μικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μουσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται» (ἀπὸ τὴν εὐχὴ τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ)

Τὸ μικρὸ νερὸ. Πόσες φορές δεν ἔχει ξεγελαστὴ ἡ ἀνθρωπότητα ἀπὸ ἰδεολογίες καὶ κινήματα, τὰ ὁποῖα, ἐνῶ μοιάζουν μὲ ζωογόνο «ὑετὸ (=βροχὴ) δικαιοσύνης», φέρουν μέσα τους τὸ θάνατο; Ὄταν τὰ νερὰ (ποῦ δεν ἔχουν «μεταποιηθῆ» εἰς «ἰάματα» καὶ «γλυκύτητα» «τῆ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ») ἀποσύρονται, ἀποδεικνύεται ὅτι ὄχι μόνον δεν ἔχουν ἀρδεύσει τὴν κτίση, ἀλλὰ ὅτι ἀφήνουν πίσω τους πνευματικὴ ἔρημιά καὶ ξηρασία.

Φορεῖς τοῦ θανάτου εἶναι ὅλες οἱ ὀλιστικὲς ἰδεολογίες, οἱ ὁποῖες μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, ἀποξενώνουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου. Τί ἀπομεινε, γιὰ παράδειγμα, ἀπὸ τὸν «παρκετὸ σοσιαλισμὸ», ὅπου αὐτὸς δεν ἔχει καταρρεύσει; Ἡ Κίνα τοῦ Μάο ἔγινε ὁ παγκόσμιος παράδεισος τῆς ἐκμετάλλευσης τῶν ἐργαζομένων καὶ τῆς μεγιστοποίησης τῶν κερδῶν τῶν ἐπιχειρήσεων. Τί ἀπομεινε ἀπὸ τὰ κινήματα τῆς νεανικῆς ἀμφισβήτησης τῆς δεκαετίας τοῦ '60 στὴ Δύση; Νεοφιλελεύθεροι γιάπηδες ποὺ ξεθεμελιώνουν τὸ κοινωνικὸ κράτος καὶ «πρασινισμένοι» πρῶην ἀριστεριστὲς πλήρως ἐνσωματωμένοι στὴν κυρίαρχη ἐξουσία, ποὺ συμπρωταγωνίστησαν μὲ τὸν Κλίντον στοὺς βομβαρδισμοὺς τῆς Σερβίας.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ φέρει ἐπαναστατικὸ χαρακτήρα. Καὶ ὅσο πὸ πολὺ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία, στὸ κύλισμα τῆς ἱστορίας, στεκόταν πὸ κοντὰ στὸ ἰδανικὸ τοῦ Χριστοῦ, τόσο πὸ φανερὰ ἔδειχνε αὐτὸν τὸν ἐπαναστατικὸ τῆς χαρακτῆρα. Ὅποτε ὅμως ἡ Ἐκκλησία, σκεπασμένη ἀπὸ τὴν ἀκαταμάχητη σκόνῃ τοῦ

καιροῦ, στοιχιζόταν στὴ μακρὰ σειρά τῶν συνθησμένων ἀνθρωπίνων ἰδρυμάτων, τὸ ἐπαναστατικὸ τῆς χρῶμα ξεθώριαζε» (ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς: «ΑΡΓΑ ΒΑΔΙΖΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ» ἐκδόσεις «Ἐν πλῶ», σ. 39).

Ἡ διαχείριση τῆς κρίσης. Καὶ ἄλλες φορές στὸ παρελθὸν ἔχουν δημιουργηθεῖ κρίσεις στὴν Ἐκκλησία, μὲ ἀποτελέσματα νὰ κληθῶν ἀκόμα καὶ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι νὰ δώσουν ἀπαντήσεις καὶ διευκρινίσεις. Καὶ στὰ χρόνια τοῦ Βυζαντίου, μὴ παράμετρος τῆς Εἰκονομαχίας ἦταν καὶ προ-

Σκίτσο τοῦ
Ἡλία Κουμμεντάκη,
Ἐφημ. «Πρωΐα»
10/1/1928

βλήματα ποὺ δημιουργοῦνταν ἀπὸ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο λειτουργοῦσαν τὰ Μοναστήρια. Ἔτσι, μὲ μιὰ σειρά κανόνων τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου διευκρινίστηκαν μεταξύ ἄλλων καὶ θέματα σχετικὰ μὲ τὴ διαχείριση τῆς μοναστηριακῆς παρουσίας, καθὼς καὶ τὰ πλαίσια τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Ἡ σημερινὴ κρίση, ποὺ προκλήθηκε μὲ τὴν ὑπόθεση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου, μπορεῖ νὰ ἀποτελέσει ἀφορμὴ νὰ δοθῶν ἀνάλογες κατευθύνσεις καὶ διευκρινίσεις ἀπὸ τὴν ποιμαίνουσα Ἐκκλησία.

29 Δεκεμβρίου. Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου

ἀναιρεθέντων 14.000 ἁγίων νηπίων. Τὸ μόνον θλιβερὸ περιστατικὸ ποὺ θυμόμαστε στὸ ἅγιο Δωδεκαήμερο, τὸ ὁποῖο, δυστυχῶς, παρουσιάζει ἀναλογίες μὲ τὴν ἐπικαιρότητα τῶν Ἁγίων Τόπων, ὅπου ὁ σύγχρονος Ἡρώδης τοῦ Σιωνισμοῦ ἐπιδίδεται σὲ ἀνάλογο «θεάρεστο» ἔργο στὴ Γάζα, μὲ τὴν κάλυψη τῶν «Καιοσάρων» τῆς Οὐάσιγκτον.

Οἱ ρουκέτες τῆς Χαμάς εἶναι τὸ ἐπιχείρημα ποὺ ἐπικαλοῦνται οἱ Ἰσραηλινοὶ γιὰ τὸν οικονομικὸ ἀποκλεισμὸ, τοὺς βομβαρδισμοὺς καὶ τὴν εἰσβολὴ ποὺ ἀκολου-

τοῦς. Ὅμως, οἱ Ἰσραηλινοὶ ἔχουν ξεπεράσει κάθε μέτρο. Ὅσο ἀκολουθοῦν τὸν ὀλισθηρὸ αὐτὸν δρόμο, θὰ ὑφίστανται τὶς συνέπειες τῆς ὄλο καὶ πὸ ἀπελπισμένης ἀντίδρασης τῶν ἐγκλεισμένων τῆς Γάζας.

Γάζα: ἕνα στρατόπεδο συγκέντρωσης. Ἐξαιρετικὰ ἐπιτυχὴς ὁ χαρακτηρισμὸς, ἀφοῦ στὴν τλαιπωρημένη περιοχὴ ἔχουν θρεῖ καταφύγιο ξεριζωμένοι παλαιστινιακοὶ πληθυσμοὶ ἀπὸ τὰ ἐδάφη ποὺ ἤδη εἶχε καταλάβει τὸ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὸ 1948. Γιὰ νὰ ἀντιληφθοῦμε γιὰ ποιά μεγέθη μιλάμε, ἡ σημερινὴ «Λωρίδα», ἔχει ἔκταση μόλις 360 τετραγωνικὰ χιλιόμετρα, ἐναντι 380 τῆς νήσου Θάσου καὶ πληθυσμὸ περίπου 1.500.000 ἀνθρώπων, ἐναντι 14.000 περίπου τῆς Θάσου. Εἶναι φανερὴ ἡ ἐξάρτηση τῆς περιοχῆς ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ βοήθεια, ἐνῶ ἐξηγεῖται καὶ ἡ ριζοσπαστικοποίηση τῶν κατοίκων τῆς σὲ σχέση μὲ τοὺς Παλαιστίνιους τῆς Δυτικῆς Ὀχθῆς τοῦ Ἰορδάνη.

Πρόσφυγες. Μιὰ ματιὰ στὴν ἀρχικὴ ἀπόφαση τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴ διανομὴ τῆς Παλαιστίνης ἀνάμεσα σὲ Ἑβραίους καὶ Ἀραβες τὸ 1947, δείχνει ὅτι ἡ σημερινὴ «Λωρίδα τῆς Γάζας» εἶναι ἕνας μικρὸς θήλακας, ἀπομεινάρη μιᾶς πολὺ μεγαλύτερης περιοχῆς ποὺ προοριζόταν γιὰ τοὺς Παλαιστίνιους, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦσαν τὸ 45% τῶν κατοίκων ἀκόμη καὶ τῶν περιοχῶν ποὺ προορίζονταν γιὰ τὸ ἐβραϊκὸ κράτος. Ἡ νίκη τῶν Ἰσραηλινῶν στὸν πόλεμο τοῦ 1948 συρρίκνωσε τὴν ἀκόμα περισσότερο τὴν περιοχὴ στὴ σημερινὴς τῆς διαστάσεις. Μέχρι τὸ 1967 εἶχε ἐνσωματωθεῖ στὴ γειτονικὴ Αἴγυπτο, ὁπότε καταλήφθηκε ἀπὸ τὸ Ἰσραὴλ στὸν λεγόμενον «πόλεμο τῶν ἑξὶ ἡμερῶν». Ἐκκενώθηκε ἀπὸ τὴς Ἰσραηλινὲς δυνάμεις κατοχῆς τὸ 2005, γιὰ νὰ ἀποτελέσει τμήμα τῶν ἐδαφῶν τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς. Ὅμως, τὸ 2007, ἡ Χαμάς πῆρε ντὲ φάκτο τὸν ἔλεγχο τῆς περιοχῆς, ἐνῶ ἡ Φατὰχ τοῦ Μαχμούτ Ἀμπὰς διατηρεῖ τὸν ἔλεγχο τῆς Δυτικῆς Ὀχθῆς.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΗΜΕΡΙΔΑ ΘΕΟΛΟΓΩΝ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Θρησκευτικά για όλους ανεξαιρέτως τους μαθητές

του Αθανάσιου Ι. Καλαμάτα
θεολόγου

Είναι γεγονός ότι αρκετές απόψεις, απ' όσες τουλάχιστον τον τελευταίο καιρό καταγράφονται στον Τύπο και το Διαδίκτυο, για τη θέση του μαθήματος των Θρησκευτικών στο πολύπαθο εκπαιδευτικό μας σύστημα, καταδεικνύουν το νηφάλιο και πολιτισμένο πλαίσιο του διαλόγου, και μάλιστα διαλόγου με ακριβή επιστημονικά και παιδαγωγικά όρια. Χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει, ότι καθημερινά δεν κατακλύζομαστε και από απόψεις-θέσεις ανιστόρητες και παραπληθυντικές. Τούτο, τουλάχιστον, μπορεί κανείς να το διαπιστώσει, αν παρακολουθήσει τα τεκταινόμενα της αντιπαράθεσης που έχει προκύψει. Αρκεί κανείς να δει από κοντά τους κάθε λογής συζητητές, οι οποίοι, αυτοπροσδιοριζόμενοι ως προοδευτικοί ή υπερασπιστές του μαθήματος, ανυποχώρητα διατυπώνουν την άποψή τους γι' αυτό, δίχως βέβαια να κομίζουν κάποιον αξιόλογο προβληματισμό. Το αντίθετο μάλλον κάμουν. Μέσα από διάφορες σκοπιμότητες, θολώνουν το νου μας. Εδώ ίσως επαληθεύεται η ειρωνική διαπίστωση που έκανε κάπου στις «Δοκιμές» του ο Γ. Σεφέρης, ότι δηλαδή «είμαστε η χώρα των παράλληλων μονολόγων».

Μερικά λοιπόν πράγματα σε ό,τι αφορά το μάθημα των Θρησκευτικών χρειάζονται ένα καλό ξεκαθάρισμα. Νομίζω ότι κάποτε πρέπει να ειπωθούν ορισμένες αλήθειες, οι οποίες, αντί να περιπλέκουν το ρόλο του μαθήματος στη Δημόσια Εκπαίδευση, να το καθιστούν μάθημα που να διαδραματίζει βασικότατο ρόλο σε αυτήν. Φίλοι και πολέμιοι του μαθήματος βλέπουν το περιεχόμενό του με την αφηρημένη έννοια του «ελληνοχριστιανικού πολιτισμού». Τούτος όμως ο νεολογισμός, έστω και αν υποτεθεί ότι έχει κάποια ιστορική βαρύτητα, μιας και είναι γέννημα-θρέμμα ιδεολογιών και νοοτροπιών του 19ου αιώνα – βέβαια πουθενά στην ελληνορθόδο-

Ο μόνιμος Πάρεδρος Θεολογίας στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, Γεώργιος Στάθης (αριστερά) και ο Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων Λέσβου, Ανδρέας Αργυρόπουλος (δεξιά)

ξη παράδοση δεν θα τον συναντήσουμε, – ταλαιπώρησε και συνεχίζει να ταλαιπώρει αφάνταστα το μάθημα, ερμηνεύτηκε και ερμηνεύεται φτηνά και επιφανειακά. Στην περίπτωση αυτή, νομίζω ότι πρόκειται για την πιο μεγάλη εξαπάτηση της ίδιας της Ιστορίας, που ως Γένος κουβαλούμε στις πλάτες μας. Για τον απλούστατο βέβαια λόγο: ότι παραγνωρίζουμε εντελώς τη διάσταση που θα έπρεπε να έχει το μάθημα, την παροχή των αγαθών της ελληνορθόδοξης παράδοσης, όπως βέβαια γίνεται και με άλλα μαθήματα, τα φιλοσοφικά. Έλα όμως που δεν γίνεται αυτό! Δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς στα σοβαρά να αμφισβητήσει το γεγονός της σύζευξης Ελληνισμού και Ορθοδοξίας. Και αν παρά ταύτα το κάμει, το λιγότερο ανιστόρητος θα μπορούσε να χαρακτηριστεί. Γιατί, οτιδήποτε σχετίζεται με την ελληνική παράδοση, μόνο αφηρημένη έννοια δεν μπορεί να ονομαστεί. Το αντίθετο μάλλον: «χάρις στο πλήθος των Αγίων της Ορθοδοξίας δεν υπάρχει βδομάδα χωρίς πανηγύρι, τραγούδι και χορό», για να επικαλεστώ τον Μίκη Θεοδωράκη.

Υπό το πρίσμα των παραπάνω σύντομων απόψεων, με επιτυχία το Σάββατο 13 Δεκεμβρίου 2008 διεξήχθη η Επιμορφωτική Ημερίδα Θεολόγων στη Μυτιλήνη, την οποία οργάνωσε ο Ανδρέας Αργυρόπουλος, Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων Περιφέρειας Β. Αιγαίου, σε συνεργασία με την Ένωση Θεολόγων Λέσβου, με θέμα: «Το μάθημα των Θρησκευτικών. Διαπιστώσεις - Προοπτικές». Οι Εισηγητές, Γεώργιος Στάθης, Μόνιμος Πάρεδρος Θεολογίας στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, και Ανδρέας Αργυρόπουλος, με τις εισηγήσεις τους επεσήμαναν τις θετικές αλλαγές που έχουν γίνει στο μάθημα των Θρησκευτικών κατά την τελευταία εικοσαετία. Συγκεκριμένα, τόνισαν ότι στο μάθημα των Θρησκευτικών, «παρ' ότι συναντάμε ομοιογενή χαρακτηριστικά, αναντίρρητα το μάθημα αυτό έχει και γνωσιολογικό χαρακτήρα. Το προσεχές διάστημα καλό θα ήταν να γίνουν και περαιτέρω αλλαγές, ούτως ώστε το μάθημα των Θρησκευτικών να μπορεί να απευθύνεται σε όλους ανεξαιρέτως τους μαθητές και μαθήτριες του Ελληνικού Δημοσίου Σχολείου. Η δι-

δασκαλία του μαθήματος των Θρησκευτικών είναι ευκαίρια να δημιουργεί ευκαιρίες για ενεργοποίηση και προβληματισμό, ώστε να ωθεί σε διερεύνηση και ανακάλυψη της γνώσης από τους ίδιους τους μαθητές και τις μαθήτριες». Επεσήμαναν επίσης ιδιαίτερα το γεγονός της ομαδοσυνεργατικής διδασκαλίας, με την αντίστοιχη οργάνωση της τάξης, η οποία ευνοεί την ανάπτυξη διαλόγου και συνεργασίας μεταξύ των μαθητών και οδηγεί στην συνδιαμόρφωση απόψεων.

Στη συνέχεια, οι Εισηγητές αναφέρθηκαν στον ανοικτό διάλογο που τελευταία διεξάγεται για το μάθημα, τονίζοντας ότι «η Ορθόδοξη Θεολογία οφείλει να πραγματοποιήσει ένα δημιουργικό άνοιγμα προς τον πολυπολιτισμικό κόσμο μας, λαμβάνοντας παράλληλα υπ' όψιν τους προβληματισμούς της νέας γενιάς. Τόσο τα ΑΠΣ (Αναλυτικά Προγράμματα Σπουδών) και το ΔΕΠΠΣ (Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγράμματος Σπουδών), όσο και τα χρησιμοποιούμενα σχολικά βιβλία του μαθήματος των Θρησκευτικών, λειτουργούν υπέρ του πολυπολιτισμικού συχνά περιβάλλοντος της σχολικής τάξης στο σύγχρονο Δημόσιο Ελληνικό Σχολείο, αφού σέβονται τη θρησκευτική και πολιτισμική ετερότητα, δεν τη δυσφημούν, ούτε τη μειώνουν, αλλά την αναδεικνύουν και την προστατεύουν, συμβάλλοντας έτσι στη διαμόρφωση ενός κλίματος συνδιαλλαγής και κατανόησης μεταξύ ομάδων ή και ατόμων με διαφορετική καταγωγή, θρησκευτική τοποθέτηση και πολιτισμική παράδοση».

Την εν λόγω Επιμορφωτική Ημερίδα Θεολόγων τίμησαν με την παρουσία τους ο Διευθυντής Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Λέσβου, πολλοί Σχολικοί Σύμβουλοι της Περιφέρειας Β. Αιγαίου, καθώς επίσης μέλη του ΠΥΣΔΕ Λέσβου, αλλά και συνάδελφοι άλλων ειδικοτήτων. Τέλος, η συζήτηση που διεξήχθη κατά τη διάρκεια της Επιμορφωτικής Ημερίδας, υπήρξε ιδιαίτερα εποικοδομητική.

Ιεροσολύμων Θεόφιλος:

«Το μέλλον του κόσμου στενά δεμένο με την Αγία Γη»

Υπέρ του διαλόγου, της αμοιβαίας αποδοχής και εναντίον της βίας προς επίτευξη της ειρήνης τάχθηκε χθες κατά την αντιφώνησή του ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιερουσαλήμ κ. Θεόφιλος Γ', στη δεξίωση που παρέθεσε την 30η Δεκεμβρίου του παρελθόντος έτους, ο Πρόεδρος του Ισραήλ κ. Σίμον Πέρες προς τιμήν των χριστιανικών κοινοτήτων, τονίζοντας τα εξής: [...] Η ανθρωπότητα έρχεται σήμερα αντιμέτωπη με σκληρές δυνάμεις της ασέβειας ακόμη και του εξευτελισμού. Και δυστυχώς, πολλὰ από αυτά γίνονται υπό το πρόσχημα της θρησκευτικής πίστης στο όνομα του Παντοδύναμου Θεού. [...]

Αυτή η χώρα είναι η πατρίδα των τριών μονοθεϊστικών θρησκειών του Ιουδαϊσμού, του Χριστιανισμού και του Ισλάμ. Και αποτελεί ζωντανό μάρτυρα της πολυπολιτισμικότητας και, ακόμη πιο σπουδαία, της εθνικής και θρησκευτικής διαφορετικότητας. [...]

Αλλά θα περπατούμε στα τυφλά στο δρόμο της ειρήνης, αν δεν εκτιμάμε ότι η κληρονομιά της συνύπαρξης μεταξύ των θρησκειών είναι δική μας σε αυτή τη χώρα. [...]

Είναι δυνατό να υποστηρίξει κανείς, ότι το μέλλον του κόσμου είναι στενά συνδεδεμένο με το μέλλον που χτίζουμε στην

Αγία Γη για όλους τους ανθρώπους μας. [...]

Η Ιστορία μάς έχει δείξει ότι ο τρόπος να πετύχουμε την ειρήνη δεν είναι η βία, αλλά ο διάλογος. Είναι ο διάλογος, που χτίζει την εμπιστοσύνη και την αμοιβαία αποδοχή και μας δείχνει το δρόμο μπροστά. Δεν μπορούμε παρά να καταδικάσουμε εντόνως, τη βία από όπου και αν προέρχεται. Και το Πατριαρχείο, όπως και οι άλλες Εκκλησίες, θα υποστηρίξουμε με όλες μας τις δυνάμεις να χτιστεί μια ειρήνη με διάρκεια και ασφάλεια για όλους, ανεξαρτήτως θρησκείας ή πολιτισμικής ταυτότητας.

«Θρησκείες και κοινωνική συνείδηση»

Κυκλοφόρησε το νέο (αρ. 108) τεύχος του περιοδικού «Σύνοχη», με θέμα: «Θρησκείες, Θεολογίες και κοινωνική συνείδηση».

Το αφιέρωμα επικεντρώνεται στο γεγονός ότι πλήθος μεταφυσικών προτάσεων, πίστεων και κατανοήσεων της μεταφυσικής κινούνται στην κοινωνική πραγματικότητα, πράγμα που συχνά παραβλέπουν όσοι αυταπατώνται ότι

λέξεις κοινής χρήσης, όπως «θεολογία» ή «θρησκεία», αντιστοιχούν σε ένα και μόνο πράγμα.

Γράφουν οι Θεόδωρος Ζιάκας (για κάποια ρεύματα του σύγχρονου Γνωστικισμού), ο π. Ευάγγελος Γκανάς (για τις αποκλήσεις δύο ενδο-Ορθόδοξων ρευμάτων), η Σπυριδούλα Αθανασοπούλου (για τους τρόπους εννόησης των ανθρωπίνων φύλων), ο

Δημήτρης Μαγγιρίνης (για τη σχέση θρησκείας, οικονομίας και πολιτικής), ο Αστέριος Αργυρίου (για το «κίνημα της νεγροσύνης») και ο Κώστας Βαφειάδης (για τη συζήτηση περί ελληνοκτικότητας).

Το τεύχος πλαισιώνεται από κείμενα προβληματισμού για το μάθημα των Θρησκευτικών, τη σύνοδο των Ορθόδοξων προκαθημένων κ.ά.

Πρόσκληση

Το Ινστιτούτο Στρατηγικών & Αναπτυξιακών Μελετών ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ σας προσκαλεί σε εκδήλωση ανοικτού διαλόγου με θέμα:

Θρησκεία και Πολιτική:

Μια απόπειρα οριοθέτησης σχέσεων και ρόλων

Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί την Τετάρτη 14 Ιανουαρίου, ώρα 19:00 μμ. στο Αμφιθέατρο της ΓΣΕΕ (Πατησίων 69 & Ανώνυμος Αθήνα).

ομιλητές:

Νίκος Αλιβιζάτος, καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου Πανεπιστημίου Αθηνών
Θανάσης Ν. Παπαθανασίου, δρ. Θεολογίας, αρχειοστάτης περιοδικού "Σύνοχη"

συνομιλητής:

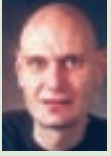
Γιώργος Σωτηρέλης, καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου Πανεπιστημίου Αθηνών, αντιπρόεδρος Επιστημονικού Συμβουλίου ΙΣΤΑΜΕ

Θα ακολουθήσει συζήτηση

Ερωτήματα

Η Ενωμένη Ευρώπη χωρίς αυταπάτες

του Κωνσταντίνου Μπλάθρα

«Ο φαῦλος κύκλος τοῦ κακοῦ δέν σπάει μέ τό μαχαίρι.

Εὐρώπη, τοῦ θανάτου ἄκανθα, κεκοιμημένη ἀθώωτης».

(Δημήτρης Κοσμόπουλος, «Ἀνάστασις τοῦ Ἄνδρα Ταρκόφσκι»)

Η Ε.Ε. γεννήθηκε από τις στάχτες του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και η επίκληση της ειρήνης είναι το βασικό της θεμέλιο: «Η παγκόσμια ειρήνη», υπογράμμισε ο τότε Γάλλος υπουργός Εξωτερικών Ρομπέρ Σουμάν (Robert Schuman), στην πρότασή του για τη δημιουργία της Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, «δεν θα μπορούσε να διατηρηθεί χωρίς δημιουργικές προσπάθειες ανάλογες των κινδύνων που την απειλούν. Η συμβολή της οργανωμένης και ζωντανής Ευρώπης στον πολιτισμό είναι απαραίτητη για τη διατήρηση των ειρηνικών σχέσεων», αναφέρει ο Σουμάν (βλ. σχετικά στον ιστότοπο: europa.eu).

Ακόμα και η ημερομηνία της δήλωσής του, 9 Μαΐου 1950, παραπέμπει στη λήξη του πολέμου (8 Μαΐου 1945). Βλέπετε επίσης, ότι με το εναρκτήριο λάκτισμα για τη δημιουργία της Ε.Ε., η Ευρώπη επικαλείται τον πολιτισμό της. Όπως μάλιστα γράφει στα απομνημονεύματά του ένας από τους εμπνευστές της, ο Ζαν Μονέ (Jean Monnet), η Κοινότητα αυτή δεν ξεκίνησε «ως μία Ένωση, παραγωγών άνθρακα και χάλυβα. Η ΕΚΑΧ ήταν η αρχή της Ευρώπης. Πάνω από όλα η Ευρωπαϊκή Ολοκλήρωση ήταν μια ηθική ιδέα», καταλήγει ο Μονέ. Στο προοίμιο της Συνθήκης του Παρισιού, μεταξύ άλλων αναφέρεται: «Σκοπός της Συνθήκης είναι να δημιουργήσει, μέσω της καθιέρωσης μιας οικονομικής κοινότητας, τη βάση για μια μεγαλύτερη κοινότητα ανθρώπων χωρισμένων για χρόνια από αιματηρές συγκρούσεις και να θέσει έτσι τα θεμέλια για θεσμούς που θα δώσουν την κατεύθυνση για ένα κοινό μέλλον».

Ειρήνη και ενεργειακό πόρο

Το ότι η γενέθλια αυτή συνθήκη της Ε.Ε. ξεκίνησε ως συμφωνία για τη διαχείριση των ενεργειακών πόρων και εξελίχθηκε σε οικονομική ένωση, απηχεί τη εποχή εκείνη, ακριβώς τη βούληση των ιδρυτών, Γαλλίας και Γερμανίας, για μια πιο μόνιμη συνθήκη ειρήνης στα ευρωπαϊκά εδάφη. Η ειρήνη συμβαδίζει, άλλωστε, με τη διευθέτηση των ερίδων γύρω από τους πλουτοπαραγωγικούς (ενεργειακούς, ακόμα και ανθρώπινους) πόρους. «Διερευνώντας τα αίτια των ιστορικών συγκρούσεων, δεν θα ανικνεύσουμε ποτέ κάποιο αγεφύρωτο πολιτισμικό χάσμα, παρά μόνο (και σχεδόν πάντοτε) πιεστικές ανάγκες σε πλουτοπαραγωγικούς και ανθρώπινους πόρους», όπως σωστά σχολίασε ένας αναλυτής του διαχωρισμού και τον πόλεμο ανάμεσα στους πολιτισμούς, έτσι όπως τον πρό-

τεινε ο Χάντιγκτον (Δόικος).

Αυτή η «συνθήκη ειρήνης», ως την ονομάσουμε έτσι, μεταξύ των μεγάλων Ευρωπαϊκών Δυνάμεων αρχικά, στην οποία προστέθηκαν και μικρότερες χώρες, όπως η δική μας, αλλιά και χώρες της Ανατολικής Ευρώπης πρόσφατα, δεν σημαίνει απαραίτητα, αυτό που ρομαντικά ή αφελώς πιστεύουν κάποιοι, ότι δηλαδή έχουμε και μια ισοβαρή και ισόμοιρη Συνθήκη. Μπορεί η αναφορά στον ευρωπαϊκό πολιτισμό να επιβάρυνε την πολυγλωσσία, φερ' ειπείν, ή τη —μέχρι στιγμής— ισοψηφία των χωρών που μετέχουν στην Ένωση, δεν σημαίνει όμως, όπως πολύ σωστά έχει επισημάνει η Χριστιανική Δημοκρατία από τη δεκαετία του 1980 ήδη, ότι αίρονται οι παλιές αποικιοκρατικές πολιτικές των Μεγάλων Δυνάμεων. Οι συμφωνίες ένταξης με τις μικρότερες χώρες είναι οι περισσότερες ιδέοντες. Αυτό φάνηκε καθαρά με την είσοδο των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης, όπου για πρώτη φορά είχαμε «εξαιρέσεις» από το ηλεγόμενο κοινωτικό κεκτημένο. Δείτε μόνο τι έγινε στην Κύπρο, όπου η Βρετανία, ούσα μέλος της Ε.Ε., έκανε ξεχωριστές συμφωνίες με την Ε.Ε. για τη διατήρηση του καθεστώτος των βάσεων της στη Μεγαλόνησο, χωρίς τη μεσολάβση της κυβέρνησης της Λευκωσίας.

Η επίκληση του κοινού ευρωπαϊκού πολιτισμού, λοιπόν, είναι και αυτή θεμελιώδης για την Ε.Ε., είτε ως πραγματικότητα, είτε ως πολιτική ρητορεία, προκειμένου να σταθεροποιηθεί ένα εγχείρημα ενότητας σε μια Ήπειρο γερασμένη μέσα στις αμαρτίες συγκρούσεων αιώνων, οι οποίες συγκρούσεις έχουν χαράξει, όπως είπαμε, επάλληλως διαχωριστικές γραμμές και σύνορα στη γεωγραφία της. Ποιος είναι όμως ο κοινός ευρωπαϊκός πολιτισμός;

Χριστιανισμός ή «πνίγημα»;

Στη συζήτηση που έγινε το 2003, η πρόταση περί της αναφοράς του Χριστιανισμού στο Σύνταγμα της Ευρώπης, έγινε, σύμφωνα με τους υποστηρικτές του συγκεκριμένου προοιμίου, με την επίκληση της χριστιανικής ρίζας της Ευρώπης. Η συζήτηση εκείνη άφησε πολλά κενά ως προς το τι εννοούμε λέγοντας χριστιανική ταυτότητα της Ευρώπης, και μάλιστα ως στοιχείου ενοποιητικού, σε αντιπαράθεση μάλιστα με μη χριστιανικές δυνάμεις κ.λπ. Με δεδομένο ότι η Ευρώπη έχει θρηνησει εκατόμβες θυμάτων σε θρησκευτικούς πολέμους, οι οποίοι, βέβαια, σκέπαζαν υπό τον μανδύα ομολογιακών αντιπαράθεσεων του Χριστιανισμού ευρύτερες πολιτικές επιδιώξεις των εμπλεκόμενων ηγεμόνων, η χριστιανική ταυτότητα από μόνη της δεν μπορεί να αποτελέσει σημείο σύγκλισης.

Εξάλλου, και στην Ελλάδα υπήρξαν σεβάσιμες φωνές, που μίλησαν για «καθαρά κοσμικό καυγά», ο οποίος «γίνεται —όχι για την Ορθοδοξία—, αλλά “για το πνίγημα”» (Μεταλληνός). Η δε οξυτάτη αντιπαράθεση περί του Οικουμενικού Διαλόγου και την από-

κλιση της Ορθοδοξίας από τη λατινική και προτεσταντική Δύση, νομίζω ότι σας είναι γνωστή και δεν χρειάζεται να επεκταθώ. Ο Χριστιανισμός, βλέπετε, παραμένει ως ένα οιονεί πεδίο ιδεολογικής και κατ' επέκταση πολιτικής και γεωπολιτικής αντιπαράθεσης μέσα στους κόλπους της Ευρώπης, ερήμην πολλών φορές της ίδιας της πίστης. Ακόμα και η συγγνώμη του Πάπα Ιωάννη-Παύλου στην Αθήνα για τα δεινά της Τέταρτης Σταυροφορίας —λες και είναι μόνον αυτά— παρατηρήθηκε, όχι από εκκλησιαστικούς κύκλους, ότι υπενθυμίζει το γεγονός ότι ο Πάπας «είναι ο συνεχιστής της ίδιας ιστορίας (ουσιαστικά του ίδιου αφηγηματικού σχήματος), αλλιά και αρκετά γενναιόδωρος (και άρα πάντα ο ρυθμιστής), ώστε να ζητά συγγνώμη» (Καραπιδάκης). Από σύγχρονους αγιορείτες πατέρες αμφισβητείται, μάλιστα, ακόμα και αυτός ο όρος «χριστιανική Ευρώπη»: «Η Γηραιά Ήπειρος στον τομέα της Πίστews έχει αστοχήσει. [...] Η Ευρώπη έστρεψε τα βλέμματα στον Χριστό, κάποτε τον εδίωξε», όπως λέει χαρακτηριστικά σε ένα παλαιότερο κείμενό του στη «Χριστιανική» (6/4/2006) ο π. Γεώργιος Καψάνης: «Η Γηραιά Ήπειρος στον τομέα της Πίστews έχει αστοχήσει. [...] Η Ευρώπη έστρεψε τα βλέμματα στον Χριστό, κάποτε τον εδίωξε, όπως εύστοχα παρατηρούν ο Ντοστογιέφσκυ στον Μέγα Ιεροεξεταστή και ο άγιος Νικόλαος, επίσκοπος Ζίτσης.»

Ποιος διαφωνεί; Το ίδιο άλλωστε ισχύει ενίοτε και εντός του Ορθόδοξου χώρου, τον οποίο τις περισσότερες φορές τον εξαιρούμε, όταν μιλάμε για τα «εγκλήματα των χριστιανών». Το πρόβλημα ωστόσο παραμένει. Ο Χριστιανισμός, είτε ως πραγματικότητα, είτε σε εκκρεμότητα, είτε ως εκκοσμικευμένη κοινωτική και πολιτική ηθική, είναι βασικό κομμάτι της νεώτερης ευρωπαϊκής ταυτότητας, ακόμα και κάτω από τις σημαντικές συνθήκες, όπου το πληθυσμιακό κέντρο βάρους του Χριστιανισμού έχει μετατεθεί από την Ευρώπη στη Λατινική Αμερική και την Αφρική (Ζουμπουλάκης).

Δες:

<http://europa.eu>

Jean Monnet, J. (1978), *Memoirs*, Doubleday and Company, New York.

Νίκος Β. Δόικος, Σύγκρουση πολιτισμών ή «πολιτισμός» της σύγκρουσης, «Το Βήμα», 29/11/1998.

Πρωτοπρ. Γεωργίου Μεταλληνού, Το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα και ο Χριστιανισμός, περιοδικό «Παρακαταθήκη», Μάιος - Ιούνιος 2003.

Ν. Ε. Καραπιδάκης, Η απουσία του Βυζαντίου..., περιοδικό «Νέα Εστία», Οκτ. 2008.

Στ. Ζουμπουλάκη, Ορθοδοξία και ιεραποστολή, «Νέα Εστία», Δεκ. 2007.

**Απόσπασμα από την εισήγηση: «Ποια Ενωμένη Ευρώπη και ποιος ο χωρισμός; Η Ορθοδοξία ως σύνορο, ως ταυτότητα και ως οικουμένη», στη Διημερίδα της «Χριστιανικής» για την Ευρώπη, στις 20-21 Νοεμβρίου 2008.*

Σερά από σοβαρότητα, κατά τη γνώμη μας, ερωτήματα προς τους Πανεπιστημιακούς καθηγητές του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων απευθύνει η εβδομαδιαία εφημερίδα «Έκδοση» της Ηπείρου, σε σχετικό άρθρο (25. 11.2008). Όπως θα καταλάβατε, διαβάζοντάς το, τα ερωτήματα αυτά δεν αφορούν «αμαρτωλές» συνθήκες μόνο των Πανεπιστημιακών στα Γιάννενα, αλλά ολόκληρης της πανεπιστημιακής κοινότητας της Ελλάδας.

Η οικογενειοκρατία καλή κρατεί σε όλο το Πανεπιστήμιο —μηδέ των θεολογικών Σχολών εξαφρουμένων. Πρόσφατη έρευνα του «Βήματος» έγραφε για ένα ποσοστό 80% των διδασκόντων στην Ιατρική Αθήνας, οι οποίοι έχουν συγγενικούς δεσμούς μεταξύ τους!

Επειδή δεν πιστεύουμε ότι η εξυπνάδα κληρονομείται, ούτε ότι κάποιες οικογένειες τυχαίνει να «παίρνουν τα γράμματα» περισσότερο από άλλες, ως δούμε τι καταγγέλλει η «Έκδοση» της Ηπείρου για την ιδιότητα αυτή νέα φεουδαρχία:

Χαριστικός διορισμός και αποσπάσεις

1. Πολλοί των συμπολιτών μας έχουν την αίσθηση ότι σε επίσημες θέσεις του Πανεπιστημίου προωθούνται μέλη οικογενειών των Πανεπιστημιακών και των εργαζομένων σε αυτό. Είναι γνωστό ότι πολλών Πανεπιστημιακών ο/η σύζυγος εργάζεται στο Πανεπιστήμιο. Και βέβαια, δεν είναι κακό δύο άνθρωποι που εργάζονται κάτω από την ίδια στέγη να γνωριστούν και να παντρευτούν. Το ερώτημα όμως είναι πόσα μέλη ΔΕΠ και εργαζόμενοι στο Πανεπιστήμιο προωθούν κατά τρόπο χαριστικό μέλη της οικογένειάς τους στις διάφορες θέσεις του Ιδρύματος.

2. Συνηθίζεται οι γυναίκες μελών ΔΕΠ, που είναι εκπαιδευτικοί στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, να αποσπώνται στο Πανεπιστήμιο. Γιατί αυτή η προνομιακή μεταχείριση;

Μήπως γίνεται κατάχρηση; Μήπως υπάρχουν περιπτώσεις που γυναίκες καθηγητών δεν μπαίνουν ποτέ σε τάξη, γιατί αποσπώνται συνεχώς σε διάφορες θέσεις εκτός σχολείων; Δεν είναι κανείς αντίθετος με τη συνηθισμένη συζύγων στον ίδιο τόπο. Γιατί όμως και οι δύο κάτω από τη στέγη του Πανεπιστημίου;

Κληρονόμοι μεταπτυχιακών

3. Είναι γνωστό ότι ικανός αριθμός μελών οικογενειών πανεπιστημιακών φοίτησαν ή φοιτούν ως μεταπτυχιακοί στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ή σε οποιοδήποτε άλλο Πανεπιστήμιο της Ελλάδας, κατακτώντας επίσημο τίτλο, που τους ανοίγουν το δρόμο για υψηλό επιπέδου θέσεις. Δεν αμφισβητείται κανείς ότι κάποιοι από τους νέους αυτούς επιστήμονες, παιδιά πανεπιστημιακών δασκάλων, είναι χαρισματικοί. Είναι όμως όλα τα μέλη των οικογενειών των πανεπιστημιακών χαρισματικά και ικανά για τις θέσεις που καταλαμβάνουν στα διάφορα μεταπτυχιακά προγράμματα, ή μήπως ισχύουν άλλα κριτήρια για αυτά; Αλλιά και στη συνέχεια, μέλη των οικογενειών πανεπιστημιακών, όταν αποκτήσουν έναν μεταπτυχιακό τίτλο, τακτοποιούνται σε επίσημες θέσεις εντός ή εκτός πανεπιστημίου. Είναι πάντοτε αξιοκρατική η προώθησή τους αυτή ή συμβαίνει κάτι άλλο;

4. Πόσα παιδιά μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου αριστεύουν; Είναι όντως όλα αυτά τα παιδιά πραγματικά άριστοι ή μήπως συμβαίνει κάτι άλλο και τελικά εμφανίζονται ως αριστούχοι; Στην περίπτωση που κάποιος απόφοιτος δεν είναι ουσιαστικά αλλιά πηλασματικά άριστος, πώς το ήλμα να διαβάξει τον όρκο ως πρωτεύσας, όταν γνωρίζει ότι έχει ουσιαστικά υπαρξιακή αυτήν την τιμητική διάκριση από τον όντως άριστο, λόγω

ΔΙΑΦΘΟΡΑ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ - ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΟΝΟ

προς Πανεπιστημιακούς

καταγωγής; Δεν ντρέπεται να ψεύδεται και να επιορκεί στην κορυφαία στιγμή της ζωής του ενώπιον του θεού, τον οποίο επικαλείται βοηθός για τη χρηστή επιτέλεση του καθήκοντός του κατά τη διάρκεια της καριέρας του; Δεν ντρέπεται να ψεύδεται ενώπιον των γονιών του, των συμφοιτητών του και των λοιπών παρισταμένων; Δεν ντρέπονται οι ίδιοι οι καθηγητές του, που τον βαθμολόγησαν χαριστικά, αφού εκτίθενται οι ίδιοι και εκθέτουν και τον προστατευόμενό τους; Δεν ντρέπεται το Πανεπιστήμιο, που αναδεικνύει και επιβραβεύει τη μετριότητα σε βάρος της αριστείας; Αυτό το δείγμα ήθους και αξιοκρατίας προσφέρει στην κοινωνία; Ο νέος επιστήμονας, που υψώθηκε τη θέση του πρώτου από αυτόν που πραγματικά είναι πρώτος, έτσι θα συνεχίσει να πορεύεται στη ζωή.

«Χαμηλές πόρτες»

5. Το Πανεπιστήμιο θέλει να ξεχνά ότι οι άριστοι είναι οι ατμομηχανές, που ωθούν την επιστήμη και την κοινωνία μπροστά. Πώς θα ανταγωνιστεί η ελληνική κοινωνία εκείνες τις κοινωνίες ανά τον κόσμο, που επιζητούν να προσεληκύσουν τους αριστούς, παρέχοντάς τους αξιόλογα κίνητρα; Πόσοι άριστοι επιστήμονες διαπρέπουν στο εξωτερικό; Πόσοι από αυτούς επιθυμούν διακαώς να επιστρέψουν στην πατρίδα και δεν τα καταφέρνουν, γιατί απλούστατα οι πόρτες είναι πολύ χαμηλές και δεν τους χωρούν, για να περάσουν. Μήπως το ίδιο το ελληνικό Πανεπιστήμιο αποθαρρύνει και διώχνει όλους

αυτούς τους καταξιωμένους επιστήμονες του εξωτερικού, που θέλουν να επιστρέψουν στην Ελλάδα;

6. Η επιτυχία νέων επιστημόνων σε διαγωνισμούς για μια υποτροφία υψηλού επιπέδου είναι όντως αξιοκρατική, όταν ο γονιός τού ενός ή του άλλου υποψήφιου ανήκει στα μέλη της επιτροπής αξιολόγησης; Μήπως θα έπρεπε να παραιτούνται οι γονείς από ανάλογες επιτροπές; Όχι βέβαια ότι δεν έχουν δυνατότητα επηρεασμού των αποτελεσμάτων, αλλά τουλάχιστον για λόγους δεοντολογίας.

Έρευνες σε μετάφραση!

7. Τοπικές και όχι μόνο εφημερίδες αλλά και σχετικές ιστοσελίδες στο διαδίκτυο ανέφεραν πέρσι, ότι μέλη ΔΕΠ του Πανεπιστημίου μας, ελάχιστα ευτυχώς, κατέθεσαν σε μετάφραση έργα ξένων επιστημόνων για την εξέλιξη τους στην επόμενη βαθμίδα. Οι αναγνώστες μας αδυνατούν να πιστέψουν ότι στο Τέμενος των Μουσών μπορεί να υπάρχουν άνθρωποι τόσο «άμουσοι», ώστε να μετέρχονται ανάρμοστων προς την ακαδημαϊκή τους ιδιότητα μέσων για την εξέλιξη τους. Το πρόβλημα δεν είναι τόσο οικονομικό, όσο ηθικό, γιατί, αν όντως συνέβη κάτι τέτοιο, πράγμα το οποίο εμείς απευχόμεθα ειλικρινώς, τότε τίθεται θέμα αξιοπιστίας των ιδίων προσώπων, των εκλεκτόρων και όσων εμπλέκονται σε τέτοιες διαδικασίες. Με τον τρόπο αυτόν, μήπως τίθεται σε αμφισβήτηση η αξιοπιστία και το κύρος αυτών των ανθρώπων αλλά και το κύρος του συνό-

λου των μελών ΔΕΠ του Πανεπιστημίου μας;

Τι λένε τα «άμουσα» αυτά μέλη ΔΕΠ στους φοιτητές, ως προς τη διαμόρφωση του ήθους και το χαρακτήρα τους, ή μήπως δεν τους ενδιαφέρει η παιδαγωγούσα πλευρά του ρόλου ενός μέλους ΔΕΠ; Σε τι ενέργειες έχει προβεί ο Σύλλογος των μελών ΔΕΠ για την απαλλοτρία του σώματος των πανεπιστημιακών δασκάλων από όσους τυχόν εκθέτουν το σύνολο των μελών ΔΕΠ;

8. Οι κατακατήριες εξετάσεις για εγγραφή σε ορισμένα πανεπιστημιακά τμήματα, που προσφέρουν καλύτερες προοπτικές επαγγελματικές αποκατάστασης, απασχολούν πολλούς νέους επιστήμονες διαφόρων ειδικοτήτων, οι οποίοι αντιμετωπίζουν προβλήματα ανεργίας. Ως γνωστόν, για το θέμα των κατακατήριων εξετάσεων συγκριμένου τμήματος του Πανεπιστημίου μας έγραψαν τοπικές και αθηναϊκές εφημερίδες πριν δύο χρόνια. Οι πολίτες δεν μπορούν να γνωρίζουν αν αληθεύουν τα όσα δημοσιοποιήθηκαν τότε, ότι δηλαδή σε πέντε φακέλλους, με τους οποίους θα γινόταν κλήρωση, βρέθηκαν τα ίδια θέματα. Βέβαια, συμβαίνουν λάθη ακόμη και σε χειρουργεία. Μήπως για τη διασκέδαση των εντυπώσεων θα μπορούσαν να δοθούν στη δημοσιότητα τα επίθετα των επιτυχόντων στις προηγούμενες κατακατήριες, όπως συνηθίζεται να δημοσιεύονται τα ονόματα των επιτυχόντων στους διαγωνισμούς ή των αριστούχων.

9. Η οικονομική διαχείριση στον όποιο τομέα αποτελεί ένα πολύ ευαίσθητο σημείο

της καθημερινότητας. Έτσι, δεν θα μπορούσε να παραμείνει στο απυρόβλητο η διαχείριση των προγραμμάτων στο Πανεπιστήμιο. Λέγεται, π.χ., ότι υπάρχει περίπτωση Καθηγητή, που χρέωσε σε πρόγραμμα έναν υπερβολικό αριθμό εικονικών ωρών διδασκαλίας. Βέβαια, δεν αποκλείεται να είναι η φήμη αυτή κακόβουλη συκοφαντία. Μήπως όμως θα μπορούσε να δίνονται κατά καιρούς στη δημοσιότητα οι αποδοχές των διευκρινιστών των προγραμμάτων ή οι αποδοχές όσων εμπλέκονται σε πολλά προγράμματα, ώστε να προστατεύεται το αδιάβλητο της διαχείρισης και το κύρος του Πανεπιστημίου;

10. Και ερχόμαστε στο προσφιλέστερο θέμα όλων για συζήτηση: Το απεχθές και ανελέητο «φακελλάκι» των πανεπιστημιακών γιατρών. Ο πολίτης ρωτά: Γιατί;

Και με το δίκιο του! Μήπως δεν πλήρωσε ακριβώς τις σπουδές του γιατρού; Μήπως δεν πλήρωσε ακριβώς, για να του εξασφαλίσει έναν υπέροχο χώρο εργασίας; Μήπως δεν πλήρωσε ακριβώς τον εξοπλισμό του νοσοκομείου; Μήπως δεν πλήρωσε το Ταμείο στο οποίο υπάγεται; Μήπως δεν του διασφαλίζει αξιοπρεπείς μηνιαίες αποδοχές;

Γιατί να τον πληρώσει για πολλοστή φορά; Τον ανάγκασε κανείς να γίνει γιατρός;

Δεν του αρκούν οι αποδοχές και η εκτίμηση από μέρους της κοινωνίας; Γιατί τότε σπλαχνιστεί και τόσο απληθιστικά; Μπορεί να συμπληρώσει το εισόδημά του, εφόσον το επιθυμεί, με καθ' όλα νόμιμους και διαφανείς τρόπους.

Το φως της πολιτικής και το σκοτάδι της βίας

του Λευτέρη Κουσουλίη

Όταν σβήνει το φως της πολιτικής, πέφτει το μαύρο σκοτάδι της βίας. Η βία δεν είναι πολιτική. Είναι αντιπολιτική. Η βία, στην εποχή μας, στις κοινωνίες μας, είναι βαθύτατα αντιπολιτική. Και είναι ασφαλώς ανυποψίαστοι και βαθιά νυχτωμένοι, όσοι και αν είναι αυτοί, όσοι θεωρούν ότι μέσα από την καταστροφή μπορεί να υποδηλωθεί κάποια πολιτική στάση ή να προκληθεί μια κάποια πολιτική κίνηση των πραγμάτων.

Στην αναζήτηση της εξέλιξης της ανθρωπότητας, κάνοντας βήματα προς την κατεύθυνση του αυτοπροσδιορισμού, της αυτονομίας και της ελευθερίας, ανακάλυπτε την πολιτική και στο βαθμό που το πετύχαινε, άφηνε πίσω της και πάντως ριζικά αποδυναμώνει τη βία ως θεμελιώδη συντελεστή των κοινωνικών πραγμάτων.

Η πολιτική είναι ο θεσμικός έλεγχος της βίας. Όπου η πολιτική είναι ζωντανή, η βία ως διαδικασία «επίλυσης» και διευθέτησης ζητημάτων δεν έχει θέση. Η σύγκρουση, συστατικό στοιχείο κάθε κοινωνίας σε κίνηση, εξελίσσεται, υπακούοντας σε κανόνες που ορίζουν τους τρόπους εξέλιξης αυτής της σύγκρουσης, απωθώντας τη βία στο περιθώριο και κατατάσσοντάς την εκτός κάθε πολιτικού—εν συγκρούσει—αξιακού πλαισίου.

Όπου υπάρχει πολιτική, υπάρχουν κανόνες. Συνεπώς, έλεγχος και κυρώσεις. Όπου ο συσχετισμός της δύναμης είναι υπέρ της πολιτικής, όπου δηλαδή η πολιτική προσέγγιση προτάσσεται ως διαδικασία αντιπαράθεσης, οι κανόνες περίπου αυτονόητα επιβάλλονται, καθώς η ατμόσφαιρα που προκύπτει και συνοδεύει αυτήν την πραγματικότητα, ορίζει τελικά τις ατομικές και συλλογικές συμπεριφορές. Η ατομική συμπεριφορά συμμορφώνεται, αναπτυσσόμενη μέσα σε ένα αξιακό πλαίσιο, όπου ο κανόνας και η υποχρέωση της αυτονομίας συμμορφώσεως συνοδεύεται με την εσωτερικευμένη πίστη στην πεποίθηση, ότι ο κανόνας αποτελεί εγγύηση δικαιωμάτων και άρα αναγκαίο πλαίσιο ανάπτυξης κάθε δράσης, συμπεριλαμβανομένης και της ατομικής δράσης για την ελευθερία και την αυτοπραγμάτωση.

Στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, τον τελευταίο καιρό

και με τραγικό τρόπο τις τελευταίες μέρες, ζούμε την ήττα της πολιτικής. Την απουσία κανόνων αυτονομίας αποδεκτών, την παντελή έλλειψη σεβασμού σε αυτό που συνεπάγεται ως υποχρέωση σεβασμού του άλλου και των δικαιωμάτων του. Η ήττα της πολιτικής αφήνει ορθάνοιχτη την πόρτα για την τροπαιούχο έλλευση της βίας, η βία κάνει την εμφάνισή της. Αν η πολιτική είναι η αναζήτηση μιας κατεύθυνσης μέσα από την αντιπαράθεση των—ιδεολογικού χαρακτήρα εν τέλει—επιχειρημάτων στο πλαίσιο κανόνων, η ήττα της πολιτικής είναι η άρνηση αυτών των επιχειρημάτων, είναι η τυφλή απόρριψη κάθε επόμενης κίνησης, είναι η ατμόσφαιρα, μέσα στην οποία η ατομική διεκδίκηση προσλαμβάνει τα πλέον πρωτόγονα χαρακτηριστικά, όπου η ατομική δράση και το ατομικό σχέδιο προϋποθέτουν και απαιτούν την καταστροφή του ατομικού σχεδίου του άλλου. Από τη βίαιη συμπεριφορά των οδηγών στον δρόμο, που απαιτεί από τους άλλους να παραμερίσουν για να περάσουν, μέχρι την παράνομη συμπεριφορά των οργάνων της τάξης, έχουμε την ίδια διαδικασία.

Οι νέοι άνθρωποι και όλοι μαζί τους, όσο συγκινηθήκαν και συγκλονίστηκαν—γιατί ο θάνατος ενός παιδιού, ενός νέου ανθρώπου, είναι από μόνος του συγκλονιστικό γεγονός—, αγγίζουν και γεύονται τη σκληρή αναπόφευκτη διαδικασία κάθε κοινωνικής και ατομικής συνειδητοποίησης. Κάθε συνειδητοποίηση είναι ή μπορεί να είναι ένα βήμα μπροστά. Μπορεί να αποβεί μια διαδικασία γνώσης, μια κίνηση προς τον αυτοπροσδιορισμό και την αυτονομία. Μπορεί όμως, αν αυτή επιχειρηθεί να ανθήσει σε ατμόσφαιρα βίας και σύγκρουσης, να αποτελέσει ένα άημο οπισθοδρόμησης, αφού θα είναι μια στρεβλή επαφή με τα πράγματα, μια μη αληθινή γνώση, τελικά μια ψευδής συνειδητοποίηση. Η ψευδής συνειδητοποίηση—τη βλέπουμε σήμερα να ξεδιπλώνεται στα κανάλια και στις τηλεοράσεις— όταν δεν κατορθώνει να χειραγωγεί, γίνεται εύκολα αντικείμενο χειραγωγών.

Τελικά, καμμία αυτοσυνειδησία δεν είναι δυνατή χωρίς μια πολιτική ζωντανή. Γι' αυτό, με κάθε πολιτικό τρόπο, με κάθε πολιτικό μέσο πρέπει να βρεθούμε σταθερά απέναντι στην ήττα της πολιτικής, όπως τη ζούμε τις μέρες αυτές στον τόπο μας.

Η ΚΡΙΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

Τό στημένο παιχνίδι και η θεοποίηση του χρήματος

του
συνεργάτη
μας Π.Μ.
Σωτήρχου

Έντονη, μεγάλη, πανικόγος και άμεσα σε όλους εμφανής είναι η λεγόμενη οικονομική κρίση ή χρηματοπιστωτική, όπως την λένε οι οικονομολόγοι, που ξέσπασε στην Αμερική (μά όλα τα κακά από την Αμερική θά έρχονται!), απλώθηκε στην Ευρώπη και σκέπασε όλον τον τεράστιον άσιατικόν χώρο. Ανάγκη λοιπόν να λεχθῆ ἕνας σύντομος λόγος, πού δέν ὑπαγορεύεται ἀπό τούς μηχανισμούς δημοσιότητας, τούς ὁποίους ἐλέγχουν οἱ κοσμοκράτορες τοῦ χρήματος.

Μέ συντομία λοιπόν και χωρίς πολλές ἀναλύσεις, μάλλον χωρίς ἀναλύσεις, θά ποῦμε τρία πράγματα, πού φωτίζουν τό σκοτεινό αυτό και λίαν πονηρό τόπιο. Πρῶτον λοιπόν —και τό λέμε αὐτό ἀπό τήν ἀρχή—, ἡ οικονομική αὐτή κρίση δέν εἶναι οικονομική, ἀλλά πολιτική και πῶ ξεκάθαρα πνευματική. Τό φαινόμενον τῆς στενότητος ρευστοῦ χρήματος ἦταν ἕνα πρόσημα, γιά νά δημιουργηθῆ ἡ κρίση αὐτή, πού ἔχει ἀπώτερον σκοπόν τόν παγκόσμιον ἔλεγχον τοῦ χρήματος, τό «μάντρωμα», ὅπως

τό λένε οἱ οικονομικοί κύκλοι, μέσω τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος και τῶν κυβερνήσεων πού τό στηρίζουν. Ἄς μή λησμονοῦμε ἄλλωστε, ὅτι τό χρῆμα εἶναι ἡ πρώτη κινητήριος δύναμη στόν σημερινόν οργανωμένον κόσμον και ὅποιος ἐλέγχει τό χρῆμα κυβερνᾷ τήν ὑφήλιον. Αὐτό εἶναι και τό ζητούμενον γιά τούς ἀφανείς κοσμοκράτορες. Γι' αὐτό και εἶπαμε ὅτι εἶναι φτιαχτή ἡ κρίση και οὐδῶως οικονομική, ἀλλά πνευματική. Διότι ἡ θεοποίηση τοῦ κέρδους στήν «ἐλεύθερη ἀγορά» τοῦ καπιταλισμοῦ μεταμορφώνει τούς ἀνθρώπους σε ἀντικείμενα καταναλώσεως, καταργεῖ τό πρόσωπό τους και τούς μεταβάλλει σε στατιστικούς ἀριθμούς, γιά νά γίνουν τελικῶς «οικονομικοί χοῖροι», ὅπως ἡ Κίρκη τοῦ Ὀμήρου μετέτρεψε τού συντρόφους τοῦ Ὀδυσσεῆ σε χοῖρους. Αὐτή ἡ ἐπιτυχία τῆς ὑψηλῆς πονηρίας ἔχει ἀπλωθῆ ὡς σύστημα ζωῆς ἀπλῶς, ὡς μικρούς και μεγάλους, μέ μόνη διαφορά ὅτι ὁ μικρός κλέβει λίγο, σάν πονηρός μανάβης, ἐνῶ ὁ μέγας τῆς ἐξουσίας κλέβει πολλά.

Ἡ κρίση δέν ἦρθε ἀπό τούς μικρούς

Τό δεύτερον, πού πρέπει

νά λεχθῆ, εἶναι ὅτι ἡ κρίση αὐτή δέν προήλθε ἀπό τούς μικρούς, δηλονότι ἀπό τήν πλειονότητα τοῦ λαοῦ, πού δέν μπορεῖ νά ἀποπληρώσῃ τά δυσβάσταχτα δάνεια, τά ὁποῖα χορηγοῦσαν πανεύκολα οἱ τράπεζες, ἀλλά στό καλοσχεδιασμένο πρόγραμμα κλονισμοῦ τοῦ οικονομικοῦ συστήματος, ὥστε νά ἀναζητηθῶν και νά δρομολογηθῶν οἱ ἀναγκαστικές λύσεις, πού θέλουν νά ἀλυσοδέσουν τήν ροή τοῦ χρήματος και μέσω αὐτῆς τήν ἐξουσία, ὅπου γῆς. Συνεπῶς δέν εἶναι ὁ λαός, πού προκάλεσε τήν κρίση, ὅσον και ἄν παρασύρθηκε στόν καταναλωτισμό και ἀναγκαστικά συνεργάστηκε μέ τά δάνεια στήν κρίση αὐτή.

Τό τρίτον σύντομον στοιχείον ἀναφοράς στήν χρηματοπιστωτική αὐτή κρίση, εἶναι τό ἄμεσο ἐπακόλουθο τῆς κρίσεως, πού ὀνομάζεται οικονομική ὑφέση (μείωση καταναλώσεως, αὔξηση τῆς ἀνεργίας κ.λπ.) και μπορεῖ νά γίνῃ θηλεία γύρω στόν λαιμό ἐκείνων, πού διαχειρίζονται τήν κρίση και ἴσως αὐτή ἡ ἀνάχωση νά τούς πιέσῃ και ἴσως φρενάρῃ, κατά ἕνα μέρος, τά ἀθυσσαλέα σχέδιά τους. Ἡ οικονομική βία γεννᾷ τήν ἀντιβία και ἴσως ἐτοι ἀνοίγεται μιά μαύρη τρύπα, πού θά ρουφήξῃ τήν ἄκρατη βουλιμία τοῦ κεφαλαίου.

Εἶναι, σέ ἀνατροπή, θά λέγαμε ἡ σοφή παροιμία τοῦ λαοῦ μας, πού λέγει: «Ἄν ἄκουγε ὁ Θεός τά κοράκια, θά φοφοῦσαν ὅλα τά τετράποδα». Γιατί τά κοράκια (διάβαζε τράπεζες — κεφάλαιο) θέλουν νά μάς φάνε ὅλους...

Τό φαινόμενον τῆς κρίσεως αὐτῆς, πού θά διαρκέσῃ και θά θαθύνῃ, καθῶς λένε οἱ γνωρίζοντες, δέν εἶναι μονοδιάστατον, ἀλλά πολυακτινικόν, σάν σκατζόχερος, και σέρνει πίσω του και ἄλλα δεινά, χρειάζεται μεγαλύτερη ἀνάπτυξη και ἀνάλυση. Ἐπειδή ὁμως εἶπαμε ἀπό τήν ἀρχή, ὅτι θά ποῦμε μόνον ἕναν λόγον και τονίσαμε ὅτι ἡ οικονομική αὐτή κρίση δέν εἶναι μόνον οικονομική, ἀλλά πρωτίστως πνευματική, πρέπει νά ξαναποῦμε ἄλλη μία λαϊκή παροιμία, πού μάς λέγει: «Μέ ὅποιον δάσκαλον καθήσῃ, τέτοια γράμματα θά μάθῃς». Καί δάσκαλοι τῆς ἐλεύθερης οικονομίας εἶναι οἱ δάσκαλοι τῆς ἀρπαγῆς και τῆς ἐκμεταλλεύσεως. Γι' αὐτό και ὅσον ὑποβιβάζεται ὁ ἄνθρωπος ἀπό τά συστήματα τῆς ὀργανωμένης πονηρίας και μεταβάλλεται σέ καταναλωτικόν χοῖρον, τόσον οἱ πρέσβεις τῆς Ἱστορίας και μεταβάλλεται σέ καταναλωτικόν χοῖρον, τόσον οἱ πρέσβεις τῆς Ἱστορίας θά βαθαίνουν και θά γεννοῦν ἐκρήξεις και ἀναστατώσεις και καταστροφές. Ἡ

κρίση εἶχε μεθοδευθῆ μέ τήν ἀπότομη ἀνοδο τῆς τιμῆς τοῦ πετρελαίου, ἀλλά ἐπειδή οἱ ἀθέατοι κυβερνήτες τῆς κρίσεως διέβλεψαν τήν ραγδαία νεκροποίηση τῆς ἐνέργειας, πού δέν τήν ἐλέγχουν ἀπολύτως, ἀφοῦ και ἄλλοι κατέχουν τεράστιες πηγές ἐνέργειας, στράφηκαν στό νόμισμα, ὅπου κυριαρχοῦν. Ἔτσι βρεθήκαμε μπροστά στήν οικονομική αὐτή κρίση —πού τό ξαναλέμε— δέν εἶναι κρίση οικονομική, ἀλλά σχέδιο και σύστημα ἐπιβολῆς ἐνός παγκόσμιου ἐλέγχου τοῦ χρήματος, πού θά τόν ρυθμίζῃ μιά παγκόσμια ἐπιτροπή (διάβαζε παγκόσμια κυβέρνηση).

Τό χρῆμα ἐργαλεῖο και ὄχι δυνάστης

Τέλος, ἡ λύση και ἡ μόνη διέξοδος ἀπό αὐτό τό μεθοδευμένον ἀδιέξοδον εἶναι ἡ χριστιανική θεώρηση τῶν πραγμάτων και τῆς Ἱστορίας, γιά νά διασωθῆ τό ἀπολωλός πρόβατον τῆς παγκόσμιας οικονομίας. Πρέπει τό ἄνθρωπινον πρόσωπον, «ὑπέρ οὐ Χριστός ἀπέθανεν» (Ρωμ. ΙΔ' Ι5), νά γίνῃ σεβαστόν και τό χρῆμα νά πάρῃ τήν θέση του ὡς χρησίμων ἐργαλεῖον και ὄχι ὡς δυνάστης τῶν λαῶν. Διότι, οὐσιαστικά πίσω ἀπό τήν συνεχιζόμενη αὐτή πα-

γκόσμια κρίση, θρίσκειται ἡ ἀθεΐα, ἡ ἀπιστία και βασίλευει ἡ θεοποίηση τοῦ χρήματος.

Αὐτό ἄλλωστε μαρτυρεῖ και ὁ γνωστός χαρακτηρισμός τῶν Χρηματοστηρίων ὡς «ναῶν τοῦ χρήματος», ἀφοῦ θεός τους εἶναι τό χρῆμα. Καί αὐτός ὁ αἰμοβόρος και ἀπάνθρωπος θεός γιά νά ζήσῃ, θέλει γιά τροφή του τίς ἀνθρώπινες σάρκες, τίς ἀνθρώπινες συνειδήσεις, τίς ἀνθρώπινες θυσίες.

Καί γιά νά κλείσω τίς λίγες αὐτές γραμμές γιά τήν παγκόσμια κρίση, πού δέν εἶναι οικονομική, ἀλλά μέθοδος ὑποδουλώσεως τῶν λαῶν, μέ τόν συστηματικόν ἔλεγχον τοῦ χρήματος, θά ξαναθυμίσω τά λόγια τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μάς λέγει: «Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γάρ τόν ἕνα μισήσει και τόν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνός ἀνθέξεται και τόν ἕτερον καταφρονήσει. Οὐ δύνασθε Θεῶ δουλεύειν και μαμωνᾶ» (Ματθ. ΣΤ', 24). Καί ὅπως εἶναι γνωστόν, μαμωνᾶς εἶναι ὁ ὑλικός πλοῦτος, τό χρῆμα, πού τό προτιμοῦν οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς και ξανάφεραν τόν κόσμον στό χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ. Ὁ Θεός νά βάλλῃ τό χέρι του, ὅπως λέγει ὁ λαός, διότι ὁ διάβολος ξανάβαλε τήν οὐρά του...

ΣΤΙΣ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ Ἡ βασιλόπιττα του «Αποστόλου Παύλου»

Την Τετάρτη 21η Ιανουαρίου 2009, 18.00 μ.μ. στο Αμφιθέτρο του Πολεμικού Μουσείου (Οδός Ριζάρη 2, με metro-γραμμή 3 και γραμμές τρόλεϊ και λεωφορείων: Στάσις «Ευαγγελισμός» θα γίνει η κοπή της Βασιλόπιττας των: α) Διορθόδοξου Συνδέσμου «Ο Απόστολος Παύλος», β) Ιδρύματος Προασπίσεως Ηθικών και Πνευματικών Αξιών, γ) Σωματείου «Φίλοι του Τάματος του Έθνους», δ) Περιοδικού «Φωτεινή Γραμμή».

Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει και τα εξής:

— Σύντομη αναφορά στον Ποινικό Ελληνισμό και τη Χριστιανοσύνη γενικότερα, υπό του Εξάρχου του «Βυζαντινού Τάγματος του Αγ. Ευγενίου» κ. Αντωνίου Χατζηδημητρίου.

— Ομιλία του Καθηγητού του IV Πανεπιστημίου της Σορβόννης κ. Αχιλλέως Λαζάρου, με το λίαν επίκαιρο εθνικό θέμα: «Τις πταίει;»

— Εορταστικούς ύμνους των Τριών Ιεραρχών.

Το πρόγραμμα αποδίδει το ψαλτικό σύνολο «Ρωμαίικο», υπό τη διεύθυνση του Γεωργίου Μπιλάλη.

— Βράβευση προσωπικότητων και φορέων.

Είσοδος ελεύθερη.

Ένας πολύχρωμος και φανταχτερός διάκοσμος γύρω μας —εκτός του ημερολογιακού χρόνου— δείχνει Χριστούγεννα.

Όμως ένας διάκοσμος στο βάθος του πλυστός, γιατί είναι του εμπορίου και παιδί ενός πολιτισμού, που τροφοδοτείται από την πλεονεξία, την αδικία και κερδοσκοπία.

Στο περιθώριό του κρύβεται ένας άλλος «διάκοσμος», παιδί —απότοκο του πολιτισμού που κατόνομασε— αὐτός της φτώχειας, της πείνας, της ανέχειας, του πόνου, της κρατικής (sic, κυβερνητικής) ἢ μη ἀναληθίας.

Σε αὐτόν μέσα ζήσαμε τις τελευταίες ἡμέρες της οργῆς μέσα ἀπό τα κύματα των βίων κοινωνικών συγκρούσεων, ἐκρήξεων και ἀναταράξεων, που, σαν ορμητική νεροποντή και καταίγδα, ἦλθαν να φανερώσουν και να ἀποκαλύψουν πόσο ως κοινωνία ευνομούμενη και κράτος Δικαίου θέλου-με ἀκόμη δρόμο (και ἀπέχουμε πολύ) ἀπό τόν μὴ καταπονητισμό μας (και τόν ολοκληρωτικό πνιγμό μας).

Από αὐτόν τόν «ἀλλο» διά-

Στο περιθώριο ενός «άλλου» χριστουγεννιάτικου διάκοσμου

κοσμο ξεπηδούν τρία ερωτήματα πάντοτε επίκαιρα και ανοικτά, που ἐπιζητοῦν ὄχι ἀπαντήσεις τυπικές, ἀλλὰ καρδιάς ζυμωμένους στο βίωμα και τν ουσία αὐτῶν τῶν ἐρωτημάτων:

Ερώτημα 1ο: Γιατί ἦλθε ὁ Χριστός στον κόσμο;

Θέμα πάντοτε ανοικτό και επίκαιρο. Οἱ ἀπαντήσεις ἐνδεικτικές και πάντως ἄμεσα συνδεμένες με τα ὅσα πιο πάνω ἐγράφησαν:

Για να πει τὴν ἀλήθεια (Ιωάν. 18,37) και να εἶναι τὸ φως

του κόσμου (Ιωάν. 12,46· Λουκ. 12,31-32).

Ούτε για να συγκαλύψει, ούτε για να συσκοτίσει ἀλλὰ οὐτε και για να ωραιοποιήσει.

Δεν ἐπῆλθε μιά βοηθική και ἐφσυχαστική ἀλήθεια, ρούχο για τὰ ὅσα συμφέροντα. Ἐδωσε τὸν ἑαυτό Του, διὰ τῆς Σταυρικής Του θυσίας, ὡς Μέτρο τῆς Ἀληθείας.

Γιατί ἦλθε να υπηρετήσει τὸν ἄνθρωπον και να προσφέρει τὴν ζωὴν Του ὑπὲρ τῶν ὅλων (Μάρκ. 10,45), τὴν ὥρα

που οἱ ἄρχοντες και ἐξουσιαστές τῆς γῆς, οἱ διαμορφωτές συνειδήσεων μέσω τοῦ κυβερνοκρατοῦ και τοῦ ηλεκτρονικοῦ τύπου, οἱ ἐλεγκτές κάθε εἶδους ἐμπορίου και οἱ κωροφύλακες τῆς παγκόσμιας τάξης ἐπιζητοῦν και μεθοδεύουν ὅλοι οἱ λοιποὶ να τὸς υπηρετοῦν (και να ἐργάζονται γι' αὐτούς [προσδιορίζοντας, μάλιστα, τὸ εἶδος, τὸν ὄρου και τὸ χρόνο τῆς ἐργασιακῆς σχέσης]). Μήπως πρόκειται για «εἰλιθεοῦ» ἀφέντες και δούλους; Ἡ κάποιοι θέλουν τὴν ζωὴν ἄλλων ὡς ὑπὲρ τῆς δικῆς τους καλοπέραση και καλοζωῖα;

Γιατί ὁ Χριστός δὲν ἦλθε να καλοπεράσει, ἀλλὰ ἦλθε να δώσει ζωὴν στοὺς ἄνθρωπον (Ιωάν. 10,10), (και μάλιστα περίσσια ζωὴ), ὅταν κάποιοι τὴν ἐμπορευματοποιοῦν, τὴν ἀφαιροῦν, τὴν καταπατοῦν και τὴν μεταπωλοῦν ὡς εἶδος φτηνῶν και εὐτελῆς, ἡσημονώντας διαρκῶς πὼς εἶναι ἄωρο τοῦ Θεοῦ και ὄχι ἀνθρώπινη κατασκευὴ ἢ κῆμα (εἶδος ἀναλήθειας), ἀφοῦ ὁ Χριστός ἦλθε για να σώσει τὸν ἄνθρωπον και τὸν Κόσμον (Λουκ. 9,56· Ιωάν. 12,47) ἐνῶ ἄλλοι σπέρνουν

πόνου, θλίψη, καταστροφὴ και θάνατο.

Τὰ ἄλλα δύο ἐρωτήματα, 2ο: Πού και πὼς γεννήθηκε ὁ Χριστός; και 3ο: Γιατί γεννήθηκε με τὸν τρόπο αὐτό και στον τόπο αὐτό;

Φανερώνουν ὅτι στον ἀντίποδα τοῦ πολιτισμοῦ τῆς πλεονεξίας του πλοῦτισμοῦ, του καιροσκοπισμοῦ, τῆς ἀδιαφορίας για τὸν συνάνθρωπο, «τῆς ἀρπαχτικῆς και τοῦ βολέματος», τῆς «τηλεπάθειας» και μίας ἐπιπλοῦς χαρᾶς (βλέπε ἐμπορικῆς φάντες), ὁ Χριστός ἐρχεται ἐκεῖ στο παχνί, ἀνάμεσα στα ζῶα, με μάρτυρες τὸς βοσκούς, για να μάς υπενθυμίζει ὅτι ἡ ομορφία και ἡ ἀξία τῆς ζωῆς εἶναι μέσα στη δύναμη τῆς ξεχασμένης ἀπλότητος και μίας διαφορετικῆς ζωῆς, που μέσα στη δίνη τοῦ πελάγου τῶν πάσης φύσεως χρηματοστηρίων (ἀξίων και χρήματος) παραδέρνει στα ὅρια τοῦ ρομαντισμοῦ.

Καλὰ Χριστοῦγεννα, ἀδελφοί!!! Και μὴ λησμονοῦμε: «και ἐπὶ γῆς εἰρήνη...».

Πρωτοπρεσβύτερος
Ἀλέξιος Π. Φωτόπουλος

ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

Αγωνία για την Κωνσταντίνα Κούνεβα

του Χάρη Παπαδόπουλου
Σχολικού Συμβούλου
Δημ. Εκπαίδευσης
της 2ης περιφέρειας της
Αθήνας

Από φίλο δάσκαλο λάβαμε την παρακάτω ανοικτή επιστολή, δείγμα της αγωνίας ενός δασκάλου για τον βάρβαρο τραυματισμό της Κωνσταντίνας Κούνεβα και για τον μικρό γιο της Εμμανουέλ.

Ένας Εμμανουήλ, που Χριστουγεννιάτικα η μάνα του τιμωρήθηκε από τη βαρβαρότητα, στην οποία κάθε μέρα κατακυλλάμει, «ενώ δεν έκανε παρά το σωστό», όπως μας λέει ο Χάρης Παπαδόπουλος. Δημοσιεύουμε την επιστολή, την οποία όχι μόνο προσυπογράφουμε, αλλά και επαινούμε τον δάσκαλο για την ευαισθησία του:

Φίλες και φίλοι,
Ο γιος της Κωνσταντίνας Κούνεβα, Εμμανουέλ, είναι μαθητής της Ε΄ Δημοτικού σε σχολείο των Πετραλώνων. Ο πατέρας του εργάζεται στη Βουλγαρία. Η μητέρα του (ιστορικός, που βγάζει τίμια το ψωμί της στη χώρα μας ως καθαρίστρια) πληρώνει το θάρρος της γνώμης της και την αντίστασή της απέναντι στη βάρβαρη εκμετάλλευση και την ασυδοσία της εργοδοσίας.
Ο εκπαιδευτικός κόσμος της

Αθήνας είναι ανάστατος και συγκλονισμένος.

Η γυναίκα έχασε το φως της και παλεύει για τη ζωή της. Πού κατακυλλάμει;

Φίλοι και φίλες,
Αυτό δεν πρέπει να περάσει έτσι. Από παντού μας κυκλώνει η

Η κ. Κούνεβα με το γιο της Εμμανουήλ σε παιδιότερη φωτογραφία

ανθρώπινη δυστυχία: δυστυχημένοι και ταλαιπώροι μετανάστες, ναρκομανείς/ανθρώπινα σκουπίδια, ψυχικά πάσχοντες παρατημένοι στη μοίρα τους, άνεργοι, φτωχοί, άρρωστοι αντικείμενα κοροϊδίας στο ανύπαρκτο ΕΣΥ, σωφρονιστικό σύστημα κατ' ευφημισμόν, παιδιά έξω από

τα σχολεία δίχως μέλλον, και γυναίκες θύματα της σεξουαλικής εμπορίας... Ο κατάλογος είναι πολύ μακρύς.

Ζούμε σε μια κοινωνία εκμετάλλευσης και βαρβαρότητας και ο άνθρωπος πόνος δεν έχει όρια. Εθιστήκαμε.

Αλλά αυτό δεν πρέπει να πε-

πούμε.

Με την έμπρακτη αλληλεγγύη μας στο συγκεκριμένο συνδικάτο.

Με την απαίτηση για εφαρμογή (και έλεγχο της εφαρμογής) της εργατικής νομοθεσίας. Είναι ντροπή, μέσα από την ασύδοτη λειτουργία θεσμών, όπως οι εργολαβίες και υπερεργολαβίες, να γίνεται ενοικίαση/υπεννοκίαση εργαζομένων με όρους σκλαβιάς και οι αρμόδιοι εμπλεκόμενοι φορείς και πρόσωπα να βολεύονται και να κοιτάζουν αλλήλου, αντί να κάνουν το καθήκον τους.

Με την έμπρακτη (και οικονομικά*) αλληλεγγύη μας στην Κωνσταντίνα Κούνεβα και το γιο της.

Δεν είναι Χριστούγεννα, είναι η κάθοδος στον Άδη γι' αυτό το αγόρι και τη μάνα του.

Είναι μαθητής μας, ένα ώριμο παιδί. Θα κρέμεται στο θρανίο απέναντί μας.

Η μάνα του δεν έκανε παρά το σωστό.

Τι πρέπει να κάνουμε εμείς, για να μπορούμε να τον κοιτάμε στα μάτια;

* Τα στοιχεία του τραπεζικού λογαριασμού της θανάσιμα τραυματισμένης Κωνσταντίνας είναι: **5012 019021 277 Τράπεζα Πειραιώς**, στο όνομα **Decheva Elena Kuneva Kostadinka Nikolaova**.

Για Βουλγάρες θα μιλάμε τώρα...;

Μια εργαζόμενη μετανάστρια από τη Βουλγαρία, τις ημέρες των Εορτών, έπεσε θύμα άνανδρης επίθεσης με βιτριόλη!!! Η γυναίκα αυτή εργαζόταν ως καθαρίστρια, σε συνθήκες δουλοπαροικίας, αγωνιζόμενη με αξιοπρέπεια και εντιμότητα να μεγαλώσει το παιδί της. Η συνδικαλιστική της δράση ενόχλησε όσους εκμεταλλεύονται τη νοικιασμένη εργασία αρκετών συνανθρώπων μας και αποφάσισαν να τη «συνετίσουν» με έναν απάνθρωπο τρόπο, που έχει όμως μόνιμες, μη αναστρέψιμες επιπτώσεις στην υγεία της.

Η γυναίκα αυτή δεν εργαζόταν στα πορνεία της Φυλής, όπου «ξεσπαθώνουν» οι δεκαρολόγοι σωματωριώτες μας, αλλά σε εταιρεία καθαρισμού.

Το ελληνικό κράτος, αντί να ελέγξει αυτές τις εταιρείες, συνεργάζεται μαζί τους, επιτρέποντάς τους να πλουτίζουν από τον εργασιακό μεσαίωνα, που βιώνουν αρκετοί συνάνθρωποι μας.

Ηθικός αυτουργός αυτής της ιαμής επίθεσης που δέχθηκε η Κωνσταντίνα Κούνεβα, είναι το ίδιο το ελληνικό κράτος, που συνεργάζεται με τέτοιους μαφιόζους.

Εάν η ελληνική κοινωνία δεν σταθεί δίπλα σε αυτή τη γυναίκα και τις συναδέλφους της, θα είναι, εκτός από θεατής, συνεργός σε αυτή την αθλιότητα.

Θ. Ε. Π.

Οι νέοι και τα «μουγγριά»

του Ηρακλή Κανακάκη

Προς το παρόν τα όπλα μπήκαν στις θήκες τους, τα σακκίδια άδειασαν από το πολεμικό τους περιεχόμενο και κρεμάστηκαν στη θέση τους, μαζί με τα αμπέχονα, τους μπιρέδες και τα άλλα εξαρτήματα μάχης, μέχρι την επόμενη εμφύλια σύρραξη.

Κάποιοι, μέσα στο πνεύμα διανοητικής σύγχυσης, πολιτικού καιροσκοπισμού και αμοραλισμού, που χαρακτηρίζει τους καιρούς μας, αλλά και αθλιότητας του άναρχου τηλεοπτικού μας τοπίου, μίλησαν για κοινωνική εξέγερση και επανάσταση.

Βρεθήκαμε, πράγματι, στο λυκαυγές μιας επαναστατικής διαδικασίας, που απείλησε το σημερινό οικονομικό σύστημα των τρομακτικών ανισοτήτων, αντιθέσεων και θανατηφόρων περιβαλλοντικών προβλημάτων(!); Στην απαρχή μιας ευρείας κοινωνικής εξέγερσης, που στο μάτι του... κυκλώνα ήταν η κατάργηση της ιδιοκτησίας και η εγκαθίδρυση μιας κοινωνίας κοινοκτημοσύνης(!); Ασφαλώς και όχι. Η κοινω-

νική εξέγερση προϋποθέτει ισχυρή κοινωνική συνοχή, ξεκάθαρες πολιτικές ενδιάλεκτικές προτάσεις, όραμα, δίκαιες απαιτήσεις και διεκδικήσεις, οι οποίες έχουν διαμορφώσει ένα πλαίσιο ώριμο για κάτι τέτοιο.

Αυτό που ζήσαμε ήταν μια χαοτική εξέγερση, τα απανωτά κύματα βίας της οποίας μάλλον κατένιξαν, παρά διευκόλυναν την έκφραση της υπαρκτής γενικής κοινωνικής δυσσέσκειας. Στόχος των δυνάμεων που την προκάλεσαν δεν ήταν η διεκδίκηση μιας καλύτερης κοινωνίας, αλλά η εκδίκηση και η κατεδάφιση της υπάρχουσας. Η διαιώνιση της τωρινής νοσηρής κουλτούρας της ανομίας, της αυθαιρεσίας και ατιμωρησίας, που διαποτίζει την κοινωνία και θεωρείται ως φυσική κατάσταση.

Η αλήθεια πάντως είναι, ότι το αύριο που ετοιμάζουμε για τα παιδιά μας είναι επισημασμένο, μαύρο και άθυρο. Ότι ζούμε σε βάρος τους. Και για να αλλάξουν τα πράγματα πρέπει να αντιδράσουμε, μακριά από τα «μουγγριά» της ηττοπάθειας, του βολέματος, των κουκουλοφόρων και όσων επενδύουν στο θυμικό τους, με την ελπίδα κεφαλαιοποίησης πολιτικών

κερδών. Γιατί, όπως έχει γραφτεί, με τους εφήβους συμβαίνει ό,τι και με τους αστακούς. Οι αστακοί, όταν αλληλάζουν εξωτερικό περιβάλλον, μένουν χωρίς άμυνα, όσο χρειάζεται για να φτιάξουν το καινούργιο. Το ίδιο και οι νέοι, μέχρι να διεκπεραιωθούν στην όχθη της ενήλικιωσης, εμφανίζουν τρωτοί και απειλούνται από «μουγγριά», από... καλοθελητές και ωφελιμιστές κάθε χρώματος και φράγματος.

Πρέπει η οργή, ο θυμός και ο πόνος τους να βρουν δημιουργική πολιτική έκφραση και να μην εκφυλισθούν σε απειλή, που οδηγεί στην τυφλή βία και στην οπισθοδρομηση. Στην εκπλήρωση του «οράματος» των καταστροφών με τις κουκουλές και των κάθε λογής μπαχαλάκηδων.

Ίσως, με την υγιή και δυναμική τους αντίδραση υποχρεωθούμε να αλλάξουμε ως πρόσωπα και ως κοινωνία, ανατρέποντας τις προτεραιότητές μας και θέτοντας στην πρώτη γραμμή του ενδιαφέροντός μας το παρόν και το μέλλον που δικαιούνται και αξίζουν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ - ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΔΡΥΪΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΑΝΔΡΕΑ

Στο έλεος των Συμμοριών οι Ακρίτες

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας κ. Ανδρέας απευθύνει την παρακάτω έντονη διαμαρτυρία του «προς κάθε αρμόδιο», γιατί η Επαρχία του «παραμένει ουσιαστικά αθωράκιση» έναντι των εμπόρων ναρκωτικών και λευκής σαρκός, και των συμμοριών ποικίλων κακοποιών». Γράφει ο Σεβ. κ. Ανδρέας:

Μια είδηση που είχε κυκλοφορήσει προ καιρού, μου είχε φανερίσει απίστευτη. Η είδηση έλεγε ότι υπάρχει σχέδιο μεταφοράς των Συνοριακών Φυλάκων Δελβινάκιου, Κονίτσας, Κεφαλοβρύσου, Καστανής και Πυρρογιάννης στα Ιωάννινα.

Ήδη, όμως, τα πράγματα δείχνουν ότι η είδηση αυτή ε-

πιβεβαιώνεται. Γιατί, σταδιακά, η δύναμη των Συνοριακών Φρουρών έχει εμφανώς μειωθεί. Ελάχιστοι έχουν μείνει στους ανωτέρω Σταθμούς, μέχρις ότου φύγουν και αυτοί...

Αλλά αν σκεφθεί κανείς ότι και η στρατιωτική δύναμη στην περιοχή μας έχει δραματικά συρρικνωθεί, τότε η ακριτική μας Επαρχία παραμένει ουσιαστικά αθωράκιση. Γιατί, όταν άρχισαν να κλείνουν τα στρατιωτικά φυλάκια (μόλις τελευταία έκλεισε και το Φυλάκιο Καστανής), σε σχετικές διαμαρτυρίες μου είχε δοθεί η διαβεβαίωση ότι τη φύλαξη των συνόρων, την αναλαμβάνουν σφεξής οι Συνοριακοί Φύλακες. Και είναι γεγονός, ότι για κάποιο διάστημα,

πράγματι, οι Συνοριακοί περιήρχοντο την Επαρχία μας. Η παρουσία τους ήταν εμφανής. Εδώ και καιρό, όμως, δεν φαίνονται ούτε «για δείγμα», με αποτέλεσμα να προκαλείται ένα αίσθημα έντονης ανασφάλειας στον ακριτικό πληθυσμό.

Γι' αυτό: Η ακριτική μας Επαρχία εκπέμπει SOS.

Γιατί, αν μέχρι τώρα παρουσιάζονταν αλληπαλά κρούσματα «εισαγωγής» από την Αλβανία τόννων ναρκωτικών, συμμοριών ποικίλων κακοποιών, εμπόρων λευκής σαρκός, αλλά και διακινήσεως κλημμένων αυτοκινήτων κ.λπ., μπορεί κανείς να φαντασθεί με βεβαιότητα τι πρόκειται εφεξής να επακολουθήσει...

Μαθήματα στον «Αρμό»

Με ενδιαφέροντα μαθήματα αρχίζει η χρονιά στο «Πατάρι του Αρμού». Την αρχή κάνει ο π. Σταύρος Κοφινάς, με θέμα: «Η μοναξιά στη ζωή μας», σειρά 3 μαθημάτων και έναρξη την Παρασκευή 16 Ιανουαρίου 2008, 19.30'.

Ακολουθεί ο Θεόδωρος Ζιάκας, με θέμα: «Η ψυχολογία του προσώπου στην ελληνική παράδοση», σειρά 5 μαθημάτων. Έναρξη την Τρίτη 27 Ιανουαρίου 2008, 19.30'.

Τέλος, ο Κώστας Ζουράρις θα παρουσιάσει

5 μαθήματα με θέμα: «Και ένα φύλλωμα λέξεων θα σε ντύσει ελληνικά, για να μοιάζεις αήτητη...». Η ελληνιστική στην θεωρητική σκέψη του Ελύτη», από τα «Ανοιχτά Χαρτιά» και το «Εν Λευκώ», από την Τετάρτη 28 Ιανουαρίου 2009, ώρα 19.00'.

Απαραίτητη η εγγραφή: Απευθυνθείτε στις Εκδόσεις «Αρμός», Μαυροκορδάτου 11, 106 78, Αθήνα, τηλ. 210 3830604, fax. 210 381 9439, e-mail: harmos@ath.forthnet.gr.

Η Παλαιστίνη φλέγεται και ο κόσμος «αγρόν ηγόρασε...»

του Απόστολου Παπαδημητρίου

Λίγο πριν εκπνεύσει το έτος 2008 και ενώ ο νεογέννητος Χριστός βρισκόταν στη φάτη της Βηθλεέμ, το Ισραήλ έκρινε κατάλληλη τη στιγμή να επιχειρήσει αεροπορικό βομβαρδισμό της Λωρίδας της Γάζας, με θύματα εκατοντάδες αμάχους νεκρούς και πολλαπλάσιους τραυματίες. Ο «Ηρώδης» της Ουάσιγκτον έσπευσε να νοθεύσει τους Παλαιστίνιους, για να πάψουν να ενοχλούν με τις ρουκέτες τους το Ισραήλ. Ο «Πιλάτος» της Ε.Ε., εκλεγμένος βέβαια όχι με τη δύναμη της «Νέας Ρώμης», αλλά με τη δύναμη αυτών που ελέγχουν την οικονομία και τα ΜΜΕ, έδειξε για μία ακόμη φορά πως «ο βασιλιάς είναι γυμνός»! Συνεπώς δεν είναι δύσκολο να αντιληφθούμε, αν έχουμε στοιχειώδη λογική, ποιος κυβερνά αυτόν τον πλανήτη. Και όμως, άλλοι έχουν τη χάρη του πλανητάρχη. Αυτοί που, στην αφέλειά τους αλλά και στην

απληστία για κέρδη κάποιων αξιωματούχων τους, εξαπολύουν πολέμους για την αύξηση της ασφάλειας του σιωνιστικού Ισραήλ, με δυσμενείς συνέπειες ορατές πλέον και για την ίδια τους τη χώρα, μετά την πρόσφατη οικονομική κρίση, η οποία, κατά ειδικούς, δεν εκδηλώθηκε ακόμη σε όλο της το μέγεθος.

Μόνο το Ιράν

Ακόμη και οι αραβικές χώρες, υπό φιλοδοξικά οι ηγέτες καθεστώτα, εμφανίζονται άτολημες να καταγγείλουν το έγκλημα. Και μόνο ο Ιρανός πρόεδρος Αχμαντινεζάτ δεν χρησιμοποιεί σιβυλλικούς λόγους, όταν επιτίθεται φραστικά κατά του κράτους του Ισραήλ, το οποίο στήθηκε το 1948, υπό τις ευλογίες των ΗΠΑ και της Σοβιετικής Ένωσης, για να δειχθεί περίτρανα ότι οι Σιωνιστές δεν ήλεγχαν ένα και μόνο μέρος του πλανήτη! Από τότε οι Παλαιστίνιοι, αρκετοί από τους οποίους είχαν βέβαια την αφέλεια να πουλήσουν τη γη τους σε «ουδέτερους» εθνικά, που όμως απεδείχθη ότι ενεργούσαν για εβραϊκά συμφέροντα, ζουν

απάτριδες στην πατρίδα τους.

Αντιγράφουν τον Χίτλερ

Το σιωνιστικό Ισραήλ, με καθαρά φασιστική και γενοκτόνο πολιτική, αφού πέτυχε την προβολή του Ολοκαυτώματος των Εβραίων σε όλες τις υποταγμένες χώρες της Δύσης, εφαρμόζει την ίδια πολιτική, που καταδικάστηκε στη Νυρεμβέργη μετά τη λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Οι Παλαιστίνιοι είναι ανεπιθύμητοι στο έδαφος του Ισραήλ, γι' αυτό οι Σιωνιστές (όχι ο εβραϊκός λαός στο σύνολό του) τους δείχνουν να εννοήσουν πως πρέπει να εγκαταλείψουν τη χώρα, αν θέλουν να επιβιώσουν. Οι κατά καιρούς εξαγγελίες της Ουάσιγκτον για αναγνώριση ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους, αντιμετωπίζονται με θυμηδία από τους πολίτες του κόσμου, που δεν έχουν αποδεχθεί ακόμη την «εικονική πραγματικότητα» των «πλανητάρχων»! Οι Παλαιστίνιοι ζούσαν υπό καθεστώσ ομηρίας και αντιμετώπιζαν επί μισό αιώνα τις δολοφονικές επιθέσεις και δολιοφθορές των νεοαφικθέντων. Και αυτές εντάθηκαν από τους ε-

ποίκους μετά τον πόλεμο του 1967, οπότε φάνηκε μεν η κραυγαλέα ανεπάρκεια των Αράβων, όχι όμως και η ουσιαστική βοήθεια που προσέφεραν οι ΗΠΑ στο Ισραήλ για την επικράτησή.

Η απομόνωση

Πριν από λίγα έτη, οι Παλαιστίνιοι της Γάζας απομονώθηκαν από τον έξω κόσμο με νέο τέχους του αίσχους, για το οποίο κανένας ηγέτης της Δύσης δεν εξέφρασε άποψη. Ενέργειες του τύπου αυτού φαίνεται πως δεν συνιστούν ντροπή για τον πολιτισμό μας! Και οι εγκλωβισμένοι κάτοικοι της Γάζας αναγκάζονται να διορύξουν σήραγγες κάτω από το τείχος, προκειμένου να προμηθευτούν από την Αίγυπτο είδη πρώτης ανάγκης και φάρμακα. Και δυστυχώς, εκεί δεν διοικεί κάποιος φωτισμένος και μετριοπαθής ηγέτης, όπως ο Νάσερ, αλλά τυφλό όργανο της Δύσης (συνεπώς του Σιωνισμού).

Έτσι, οι Παλαιστίνιοι δεν είναι ευπρόσδεκτοι στην Αίγυπτο, όπως στο παρελθόν στην Ιορδανία και στο Λίβανο! Και αρκετοί πληρώνουν με τη

ζωή τους την αποκοτιά, καθώς οι Ισραηλινοί εντοπίζουν τις σήραγγες και τις ανατινάζουν. Πιο πέρα, οι σείκηδες του Ντουμπάι, μεθυσμένοι από τα πετροδολάρια, επιχειρούν να μετατρέψουν μέρος της θάλασσας σε ξηρά, για τουριστικούς λόγους, όταν ομόφυλοί τους εξανδραποδίζονται και λιμοκτονούν!

«Πιλάτος» και ο Ουμάμα

Στα γαλιανά νερά του Ειρηνικού περνά ξέγνοιαστες διακοπές ο νεοεκλεγείς πρόεδρος των ΗΠΑ. Φυσικά και δεν έσπευσε να τοποθετηθεί επί των συμβάντων. Μενωπές τις δάφνες εκ της παϊκής ετυμολογίας και με την πρόσθετη τιμή του περιοδικού TIME, που τον ανέδειξε ως πρόσωπο του απεθρόνιστου, επειδή αναπτέρωσε τις ελπίδες του αμερικανικού λαού, ετοιμάζεται, με τους συνεργάτες που επέλεξε, να οδηγήσει τις ΗΠΑ σε πορεία προς ανάκαμψη. Βέβαια, «το μέλλον είναι η μόνη υπερβιαιότητα των ανθρώπων χωρίς θεό» (Καμύ). Είναι φυσικό ο λαός να εναποθέτει για

μία ακόμη φορά τις ελπίδες του σε ένα νέο ηγέτη, αφού έχασε την ελπίδα του στο θεό! Το ερώτημα όμως που δεν έχει θεθεί μέχρι τώρα, είναι τόσο απλό: Είναι ελεύθερος ο Ουμάμα να ασκήσει την πολιτική της προτίμησής του ή άλλοι επέλεξαν τους συμβούλους και συνεργάτες του πριν από αυτόν γι' αυτόν;

Πιστεύω πως σύντομα θα έχουμε την ευκαιρία να κρίνουμε το τι πράγματι συμβαίνει. Ως τότε, αλλιά φοβούμαι και στη συνέχεια, οι λαοί της γης θα στενάζουν κάτω από πολέμους και άηλες ταραχές, που επιβάλλει η εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ισχυρών.

Αλλά ποιοι είναι πράγματι οι ισχυροί, οι πολυπράγμονες δημοσιογράφοι δεν μας γνωστοποιούν. Όχι βέβαια, επειδή δεν γνωρίζουν οι ίδιοι. Το γνωρίζουν και πολλοί καλά. Αλλά αυτοί, οι πράγματι ισχυροί, δεν είναι «μικρά» ψάρια, όπως κάποιοι υπουργοί ή ο Εφραίμ. Και ασφαλώς δεν έχουν λόγους οι δημοσιογράφοι να επιδείξουν ηρωισμό. Επαγγελματίες είναι και όχι ιδεολόγοι της ενημέρωσης.

ΕΝΑ ΕΠΙΚΑΙΡΟ ΚΑΙ ΑΝΟΙΧΤΟ ΖΗΤΗΜΑ

60 χρόνια από τη Σύμβαση του ΟΗΕ για τη Γενοκτονία

Παπαθεμελής: Αχαλίνωτη κακουργία του Ισραήλ

Με μια ασυνήθιστα οξύτατη δήλωσή του προς τα ΜΜΕ, ο πρόεδρος της ΔΗΜ.ΑΝ., Στέλιος Παπαθεμελής καταδικάζει την επέμβαση των Ισραηλινών στη Γάζα:

Η αχαλίνωτη κακουργία του Ισραήλ έχει βυθίσει τις μέρες αυτές στο αίμα και το θάνατο χιλιάδες άμαχους Παλαιστίνιους, κάτω από τα υποκριτικά και ανάλγητα βλέμματα της Διεθνούς Κοινότητας.

Κυβερνήσεις και Διεθνείς Οργανισμοί, που μπορούν, κουνώντας και μόνο το μικρό τους δαχτυλάκι, να σταματήσουν την αματωχυσία, την προσπερνούν «δειλοί μορφαίοι και άβολοι αντάμα».

Ντροπή! Κάντε κάτι παλιάνθρωποι!

του Φάνη Μαλκίδη

Η αποσιώπηση για δεκάδες χρόνια των βασικών αιτιών διωγμού του Ελληνισμού της Ιωνίας, της Θράκης, του Πόντου από τις εστίες του, παρέμεινε για τη μεγάλη μάζα των προσφύγων ένα πολύ σημαντικό ζήτημα.

Παρά το γεγονός ότι η επίλυση των βασικών προβλημάτων, όπως η επιβίωση και η αναζήτηση εργασίας, ήταν το κυριότερο μέλημα του προσφυγικού κόσμου, εντούτοις ποτέ δεν έλειψε η μεταφορά μέσω των αφηγήσεων, η αναζήτηση και η δημοσιοποίηση πτυχών και παραμέτρων της βίαιης εξόδου. Παρά τις προσπάθειες που έγιναν από το κράτος και τους πολυποικίλους μηχανισμούς του, για να καλυφθεί η βία που γνώρισε ο ελληνικός λαός στην καθ' ημάς Ανατολή, οι Σύλλογοι, οι κιβωτοί

διάσωσης της μνήμης και οι πρώτες αναφορές από τους πρόσφυγες διανοούμενους ήταν η απάντηση στον πόλεμο της λήθης.

Η έννοια «γενοκτονία» εκφράζεται για πρώτη φορά το 1944 από τον Ραφαήλ Λέμκιν, καθηγητή του Πανεπιστημίου του Γέιλ, και αναδείχθηκε λίγο πριν από τη Δίκη της Νυρεμβέργης, κατά των πρωταιτών της εξολόθρευσης των Εβραίων, καθώς και της εξόντωσης των ευρωπαϊκών λαών πριν και κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου.

Τι προβλέπει ο ΟΗΕ

Η γενοκτονία αποτέλεσε και το κύριο κατηγορητήριο στο Δίκη της Νυρεμβέργης και μετά την απόφαση του Δικαστηρίου, ο ΟΗΕ ψηφίζει στη Γενική Συνέλευσή του το 1948 τη Συνθήκη για την Πρόληψη και την Τιμωρία του Εγκλήματος της Γενοκτονίας, η οποία αποτελείται από 19 άρθρα.

Αγώνας ενάντια στη λήθη

Η γενοκτονία, σύμφωνα με τη Συνθήκη, αφορά ένα έγκλημα που αποβλέπει στη συστηματική, με βία ως επί το πλείστον μέσα, επιδιωκόμενη εξόντωση ολόκληρης φυλής ή τμήματος αυτής σε ορισμένο τόπο και πρόκειται για ένα πρωτογενές έγκλημα, το οποίο δεν έχει συνάρτηση με πολεμικές συγκρούσεις. Είναι η καταστροφή ενός έθνους ή μίας εθνικής ομάδας, ένα συντονισμένο σχέδιο, που τείνει να καταστρέψει τα θεμέλια της ζωής των εθνικών ομάδων, με στόχο να εξοντωθούν.

Από τότε που υπήρξε η άνοδος των Ναζιτικών (συμπληρώνονται φέτος εκατό χρόνια), σημειώθηκε μια συστηματική διαδικασία εξόντωσης, που άρχισε με τον αφοπλισμό και τη μαζική θανάτωση των Ελλήνων, που είχαν καταταγεί στον τουρκικό στρατό, την εξόντωση των ηγετών τους, τη σύλληψη και

τη σφαγή των σωματικά ικανών ανδρών. Ακολούθησε η εκτόπιση των γυναικών, των παιδιών, των ανδρών (άρρωστοι, ανάπηροι, γέροντες).

Ωστόσο οι συνθήκες κάτω από τις οποίες έγινε η εκτόπιση ήταν τόσο σκληρές, ώστε αυτοί που έφτασαν στον τελικό προορισμό τους ήταν ελάττωτοι.

Έτσι, οι εκποτίσεις, οι ατέλειωτες πορείες των «ταγμάτων εργασίας» ήταν μια νέα μορφή εξόντωσης.

Η γενική μορφή των σφαγών και εκποτίσεων, καθώς και η συστηματική εξαφάνιση των Ελλήνων μαρτυρούν ξεκάθαρα την ύπαρξη πρόθεσης γενοκτονίας, η οποία συνεχίστηκε και από το κεμαλικό καθεστώς.

Η μακροχρόνια σιωπή, που περιθωριοποίησε το οργανωμένο, προσχεδιασμένο και συστηματικό σχέδιο εξαφάνισης του ελληνικού λαού της Θράκης, της Ιωνίας, του Πόντου, έχει αντικατασταθεί από την ενεργοποίηση και

την ανάγκη επανατοποθέτησης της Ιστορίας. Παρά την πολυετή λήθη, την πολιτική αμνησίας, τα εμπόδια που τέθηκαν από το κράτος και τους μηχανισμούς, η σημερινή πραγματικότητα αφορά μια άνευ προηγουμένου κινητικότητα.

Παρά την επίσημη θεσμική ολιγωρία είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι η ανάδειξη του μαζικού εγκλήματος αποτελεί μείζονα στόχο για τον προσφυγικό κόσμο, ο οποίος με τη συμπλήρωση εξήντα ετών από την ψήφιση της Σύμβασης για τη Γενοκτονία, θα πρέπει να ανοίξει ένα νέο κύκλο κινήσεων και πράξεων ουσίας και αποτελέσματος.

* Ο Φάνης Μαλκίδης είναι μέλος της «Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη Μελέτη των Γενοκτονιών» και τον Ιανουάριο του 2009 θα μιλήσει στο Α' Διεθνές Συνέδριο, που διοργανώνεται για την 60ή επέτειο της ψήφισης της Σύμβασης για τη Γενοκτονία, στη Μεγάλη Βρετανία.

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΣΤΗΒΕΝ ΡΑΝΣΙΜΑΝ

Δύση και Ανατολή σε Σχίσμα

Ο κορυφαίος βυζαντινολόγος του 20ού αιώνα καταγράφει στο βιβλίο αυτό, με εκπληκτικές λεπτομέρειες, βήμα-βήμα πώς φτάσαμε στο Σχίσμα και στην εδραίωσή του.

«Επιδίωξή μου είναι», αναφέρει ο συγγραφέας στον πρόλογο του, «να καταδείξω πως το Σχίσμα δεν οφειλόταν κατά κύριο λόγο στις διαφορετικές απόψεις περί της εκ-

πόρευσης του Αγίου Πνεύματος ή του Ευχαριστιακού Άρτου, αλλά είχε τις αιτίες του στο συνδυασμό πολιτικών γεγονότων με τις προκαταλήψεις και τις εχθρότητες που αυτά γέννησαν, και της αυξανόμενης απόκλισης σε θεμελιώδη ιδεολογικά ζητήματα, που έγιναν γνωστά στο ευρύ κοινό μέσα από τα πολιτικά αυτά γεγονότα».

(Εκδόσεις «Εν πλω»)

ΠΑΝ. Σ. ΜΑΡΤΙΝΗ

Ο Καλαβρυτινός αγωνιστής ιεράρχης Ίωνας Κωνσταντινίδης (1764; - 1853)

Το βιβλίο αναφέρεται στη ζωή, στην εκκλησιαστική και εθνική δράση του αγωνιστή ιεράρχη.

Περιλαμβάνει, επίσης, δύο

προεπαναστατικά πατριαρχικά και συνοδικά έγγραφα, τα οποία έχουν σχέση με την περιοχή των Καλαβρυτίων.

(Εκδόσεις «Τήνος»)

Προμηθευτείτε τό ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ «Χ» ΤΟΥ 2009

ἀφιερωμένο στην Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση καὶ τὴν Πανευρώπῃ τῶν Λαῶν, με κριτικὰ κείμενα ἐκκλησιαστικῶν, πολιτικῶν καὶ συγγραφέων.

Κυκλοφόρησε τὸ Ἡμερολόγιο τῆς ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ γιὰ τὸ 2009 ἀφιερωμένο στὸ θέμα: **ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ καὶ ἀγῶνες τῶν λαῶν γιὰ τὴν Πανευρώπῃ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς συνεργασίας.**

ΖΗΤΗΣΤΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «Χ», Ακαδημίας 78Δ - Αθήνα 106 78 Τηλ.: 210-3811302 ΚΑΙ ΣΕ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Φ. Ντοστογιέφσκι «Ἡ Μειλίχια»

του Κώστα Ε. Γάλλου

Ἡ νουβέλα «Μειλίχια», ἀνήκει στὰ «μικρά» ἔργα τοῦ Ντοστογιέφσκι. Εἶναι ὡστόσο, ἔργο κλασσικοῦ. Ὅχι μόνο στὰ λεγόμενα ὀλοκληρωμένα καὶ ἐκτενῆ μυθιστορήματά του, ἀλλὰ καὶ στὰ ἐλάσσονα, τὸ ρίγος τῆς ἀληθινῆς τέχνης ἔχει ἀφήσει ἀνεξίτηλη τὴ σφραγίδα πάνω τους. Ὡς μυθιστοριογράφος, εἶναι πολὺ διαβασμέ- νος καὶ ἔχει, μὲ τὰ μεγάλα ἰδίως ἔργα σὲ ἔκταση καὶ σύλληψη, συγκλονίσει καὶ διαμορφώσει συνειδή- σεις. Ὅμως στοὺς μεγάλους συγγραφεῖς, σημασία ἔχουν καὶ τὰ «μικρά» ἔργα τους. Ὅσα τοὺς ἀπασχό- λησαν στὸ περιθώριο, θά 'λεγε κανεὶς, τοῦ συγγρα- φικοῦ τους οἴστρου. Δὲν ἀποτελεῖ ἐξάιρεση ὁ Ντο- στογιέφσκι, ἐμβληματικὸς συγγραφέας καὶ ἓνα ἀλη- θινὸ πνευματικὸ μετέωρο στὴν παγκόσμια λογοτε- χνικὴ συνείδηση. Μία αὖρα, ἐντελῶς ξεχωριστὴ, ἀποπνέουν στὸν Μεγάλο Ρῶσο καὶ οἱ νουβέλες του, τὰ μικρά του διηγήματα («Μπομπόκ», «Μουζίκος Μάρεϊ» κ.λπ.) ἀλλὰ καὶ ὅσα σχόλια γιὰ τὴν ἐπι- καιρότητα τῆς ἐποχῆς του δημοσίευσε τακτικὰ στὸ ὀγκῶδες πάντα μηνιαῖο περιοδικὸ «Τὸ ἡμερολόγιο τοῦ συγγραφέα». Ἐδῶ παρενέβαινε, μὲ αἰχμηρὸ συνήθως τρόπο, στὴν ἐπι- καιρότητα. Ὁ Ντοστο- γιέφσκι, εἶναι ἀλήθεια, ἀσκοῦσε σκληρὴ καὶ ἀδυ- σώπητη κριτικὴ στοὺς ἰδεολογικοὺς του ἀντιπά- λους. Αὐτὴ ἡ πλευρὰ τοῦ ἔργου του εἶναι πολὺ ση- μαντικὴ, καὶ πρέπει καὶ αὐτὴ νὰ τὴ γνωρίσει κα- νεὶς, γιὰ νὰ συμπληρώσει τὸ πᾶλ τοῦ ψυχικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῆς φλογερῆς ψυχῆς του. Φαίνεται ὅτι αὐτὴ ἡ πλευρὰ, ἡ δημοσιογραφι- κή, πού ἔχει νὰ κάνει μὲ τὰ σχόλια τῆς τρέχουσας «καυτῆς ἐπικαιρότητας», ἀνταποκρινόταν σὲ μιά θαυτέρη ψυχικὴ ἀνάγκη νὰ συνομιλήσει μὲ τοὺς συγχρόνους του, νὰ ἀκρο-

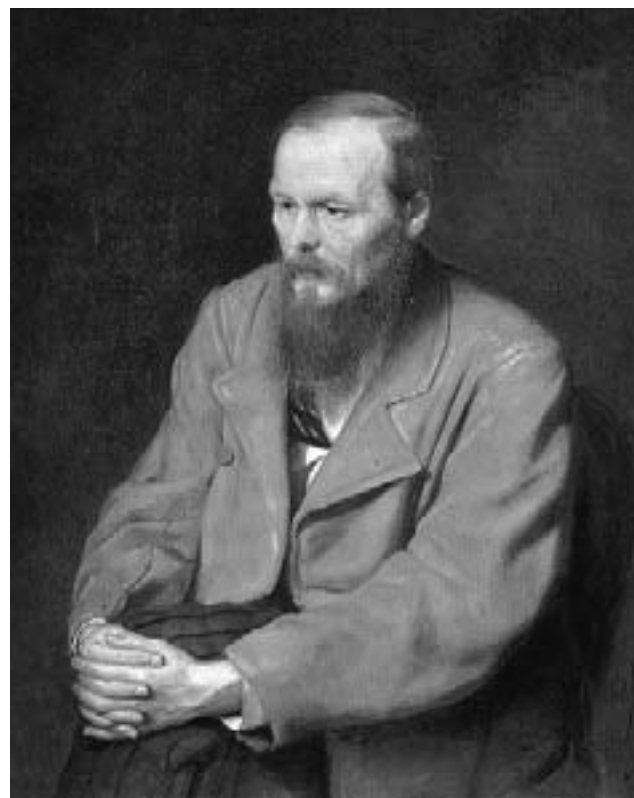
ασθεῖ τοὺς πιὸ μύχιους καὶ μυστικούς καημοὺς τῆς κοινωνίας, τὶς πιὸ ἔταστικὲς ἀναζητήσεις τῆς. Γι' αὐτὸ ἐπὶ σειρά ἐτῶν ἐξέδιδε αὐτὸ τὸ «Ἡμερολόγιο». Ἄν τὸ ξε- φυλλίσει κανεὶς, θά δεῖ τὴ λεπτὴ καὶ σχολαστικὴ δη- μοσιογραφικὴ ἐπιμέλεια τοῦ Φ. Ντοστογιέφσκι. Εἶναι τοῦτο τὸ ἔργο, πρέ- πει νὰ ποῦμε ἐδῶ, σημα- ντικὸ ἔργο καὶ γιὰ ἓναν ἀκόμη πρόσθετο λόγιο.

ρικὴ ἀνάγκη.

Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1876, ἀφιερώνει ὁ Ντοστογιέφ- σκι ὀλόκληρη τεύχος στὴ δημοσίευση τῆς νουβέλας «Ἡ Μειλίχια». Πρωταγω- νίστρια μιά κοπέλα, ἡ ὁποία αὐτοκτονεῖ πέφτο- ντας ἀπὸ τὸν πέμπτο ὄρο- φο τοῦ κυρίου, στὸ ὁποῖο ἔμενε, ἀπογοητευμένη ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς, ἀποστερη- μένη ἀπὸ συγγενεῖς καὶ φίλους, στὸ ἀφιλόξενο καὶ ἐχθρικό γι' αὐτὴν περι-

θέμα, κοινότοπο, στὰ χέ- ρια ἄλλου συγγραφέα θά κινδύνευε ἄμεσα μὲ κατα- ποντισμὸ, καθὼς θά παρα- μόνευε ἀνά πάσα στιγμὴ ὁ διδακτικὸς πειρασμὸς καὶ ἡ ἀδάπανη, εὐκόλη, κη- ρυγματικὴ ἀδολεσχία. Ἡ λογοτεχνικὴ ἰδιοφυΐα ὅμως τοῦ Ντοστογιέφσκι, ἐμψυχώνει τὸ θέμα μὲ τὰ φτερά τῆς ἀληθινῆς τέ- χνης, ὅπου θέβαια οἱ ἠθι- κές καὶ ὄχι οἱ ἠθικιστικὲς νόρμες, σταθερὰ φωτίζουν τὴν ἐκδίπλωση τῆς συγ- γραφικῆς βούλησης.

Ὁ λόγος τοῦ Ντοστο- γιέφσκι εἶναι πάντα ἐπί- καιρος. Εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα ἓνας καθρέπτης τῆς θαυτέρης ἰδιοσυστασίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνας δυ- νατὸς προβολέας, πού θαρρεῖ κανεὶς ὅτι κινεῖται ἐπίμονα, γιὰ νὰ φωτίσει τὶς ἀλλεπάλληλες ἐπι- στρώσεις τῆς ψυχῆς, συ- νειδητές, ὑποσυνείδητες καὶ ἀσυνείδητες, βγάζο- ντας στὴν ἐπιφάνεια, σπά- νιες, φωτεινές ἀλλὰ καὶ σκιερές, σκοτεινές ὄψεις τῆς. Ὁ λόγος τοῦ Ντοστο- γιέφσκι εἶναι καὶ ἀνατρε- πτικός, ἀλλὰ θά 'λεγε κα- νεὶς ὄχι μὲ τὸν τρόπο τῆς μοντέρνας, ἀμήχανης καλλιτεχνικῆς ἀσυναρτη- σίας, πού δείχνει ὅτι λεί- πει τὸ ὁποιοδήποτε πνευ- ματικὸ ἔργα. Ὁ λόγος τοῦ Ντοστογιέφσκι ἔχει ψυχὴ καὶ παλλόμενη πνευματι- κὴ διαφάνεια.

Παραδίδει ὁ Ντοστογιέφ- σκι μὲ τὰ περιχόμενα τοῦ «Ἡμερολογίου», ἓνα σπάνιο μάθημα, κλασσικὸ καὶ τοῦτο στὴν ἀξία του, δη- μοσιογραφικῆς δεοντολο- γίας καὶ ἠθους. Ἀνάμεσα στὰ ποικίλα θέματα ἐπι- καιρότητας πού ἀπασχο- λοῦσαν τὸν Ντοστογιέφ- σκι –τοῦτο δείχνει πόσο «ἔωλοι» εἶναι οἱ ἰσχυρι- σμοὶ ὀρισμένων σήμερα, ὅτι δῆθεν τοὺς μεγάλους συγγραφεῖς δὲν ἀπασχο- λοῦν τὰ τρέχοντα, «μικρά» θέματα τῆς ἐπικαιρότη- τας– εἶναι ἡ ζωὴ στὴν πό- λη (βλ. «Αἰωνόβια»), μικρὰ διηγήματα πού ἀναπνέ- ουν καὶ στοιχίζονται στοὺς ζωντανούς ρυθμοὺς τῆς ἐπικαιρότητας, ἀλλὰ καὶ ὀμιλίες, ὅπως λ.χ. «Ὁ Λόγος γιὰ τὸν Πούσκιν», πού ὑπαγορεύτηκε ἀπὸ τὴν ἴδια πάλλουσα ἐπικαι-

βάλλον τῆς Πετρούπολης. Τί εἶναι ἀκριβῶς ἡ νουβέ- λα αὐτή; Μιά κραυγὴ, θά 'λεγε κανεὶς, ἓνα σπαρα- χτικὸ οὐρλιαχτὸ ἑνὸς ἀνθρώπου τῆς καθημερι- νότητας, πού θέλησε νὰ χτυπήσει τὴν καμπάνα τοῦ κινδύνου γιὰ μιά κοι- νωνία σὲ νάρκη, πού ζεῖ στὴ φοβερὴ ξηρασία τῆς ἀποξένωσης τῆς...

Ὁ ἀπόστρατος ἀξιωμα- τικός, ἐνεχυροδανειστής, μὲ πόνο καρδιάς πλάσμα ἀπὸ τὸ δύστυχο πλάσμα τῆς νεαρῆς συζύγου του, διηγεῖται στὸν ἀναγνώστη τὴ θλιθερὴ ἱστορία τῆς ζωῆς τῆς, πού ἔχει νὰ κά- νει μὲ τὴ συναισθηματικὴ στεγνότητά, ἡ ὁποία ὀδη- γεῖ στὴν ἀποξένωση, τὴν πλήρη ἀλλοτρίωση τῆς ψυχῆς, στὴ μόνη διέξοδο πού τῆς ἀπέμεινε, τὴν αὐτοκτονία. Ἐνα τέτοιο

(Εἰσαγωγή - Μετάφραση ἀπὸ τὰ ρωσικά: Δ. Τριανταφυλλίδης, ἐκδ. «Ἀρμός», 2007)

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Το Σήμα τῆς Στεγανότητος Τηλ.: 210-5143995

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις, Στεγανοποιήσεις παντός καιρού για σπίτια, πολυκατοικίες, κτίρια σε ταράτσες, κεραμοσκεπές, τοίχους, υπόγεια, τοιχεία, βεράντες, ζαρντινιέρες, πισίνες, για υγρασίες, νερά, διαβρώσεις.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις επιστημονικής αντιμετώπισης των προβλημάτων με υλικά τεχνολογίας εξωτερικού. Ελληνικά συνεργεία και αποτελέσματα αμέσως.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Εξειδικευμένες λύσεις συντήρησης παιδιών μονώσεων, καθώς και βελτίωσης αποτυχημένων κατασκευών σε χαμηλές τιμές.

Ἡ Ελλάδα αὐτόχειρας καὶ Κρόνος

του
Κωνσταντίνου
Μπλάθρα

Ὁ Παναγιώτης Κονδύλης, σε ἓνα ἐμβληματικό «Ἐπίμετρο» στην ἐλληνική ἐκδοση» του βιβλίου του «Πλανητική πολιτική μετὰ τον Ψυχρὸ Πόλεμο» [εκδόσεις «Θεμέλιο», 1992], μιλοῦσε για τις «προϋποθέσεις, παράμετρος καὶ ψευδαισθήσεις της ἐλληνικῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς», περιγράφοντας με γλαφυρὸ τρόπο την ἐλληνική πολιτική σκηνή, ἡ οποία στηρίζεται σε ἓναν ευρύτατα διαδομένο καταναλωτικό παρασιτισμό, τον οποίο θωπεύει καὶ καλλιεργεῖ ἰδιοτελῶς, «σε τόσο ἀγαστή σύμπτωση με τον καρποπαίκτη της ἐπαρχίας καὶ με τὸ τσόκαρο των Ἀθηνῶν», ὅπως ἴσχει χαρακτηριστικά.

Παρατηροῦσα τις μέρες των εορτῶν τον τρόπο που τα πολιτικά κόμματα προσπάθησαν νὰ ἐπιφελθῶν ἀπὸ τις ταραχές μετὰ τὸ φόνο Γρηγορόπουλου, την παντελή ἀποχή της Κυβέρνησης καὶ την πασιφανή ἀδυναμία της νὰ ἐλέγξει τις πολιτικὲς ἐξελίξεις, ἀκόμα καὶ σε ἐπιμέρους θέματα (ἀδυναμία ἀκόμα καὶ νὰ συμμετάσχει στη συζήτηση για τὸ ἀνὰ πρῆπει ἢ ὄχι νὰ ἀνοίξουν τὰ καταστήματα την Κυριακὴ 28/12). Εἶδα, ἀπὸ την ἀλλή, τον ἀσίγαστο καιροσκοπισμὸ της Ἀντιπολίτευσης, μείζονος καὶ ἐλάσσονος, καὶ την παντελή ἀποχή της ἀπὸ προτάσεις που θὰ μπορούσαν νὰ βγάλουν τὴ χώρα, ἀνὸς ἀπὸ τὰ προβλήματα, τουλάχιστον ἀπὸ τὴ γενικευμένη κατάρφεια καὶ τὴ σαρωτική ἀπαξίωση, ἀκόμα καὶ της ἀνθρώπινος ζωῆς.

Τιμὴ σ' ἐκείνους
ὅπου σὴν ζωὴν των /
ᾤρισαν καὶ φυλάγουν
Θερμοπύλες...

Τὸ ὅτι θὰ φτάναμε στη δολοφονική ἐπίθεση κατὰ αστυνομικῶν, που τὸ μόνο τους ἀμάρτημα ἦταν ὅτι ἦταν βάρδια στο δρόμο, ἀντὶ νὰ ἔχουν βολεψτεῖ σε κάποιο γραφεῖο, καὶ στη θανάσιμη ἐπίθεση με βιτριόλη κατὰ ἐργαζόμενης γυναίκα, που ἔκανε τὸ «ἴλαθος» νὰ ἐργάζεται τίμια καὶ ἀφ' ἐτέρου νὰ συνδικαλιζέται, ζητώντας τὸ ἀυτονόητο, τὸ μισθὸ της, ἦταν σχεδὸν βέβαιο.

Τὶ θὰ περίμενε κανεὶς μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ; Τουλάχιστον μια κάποια αυτοκριτική ἀπὸ τον πολιτικό κόσμο καὶ ἓνα «ἀνακρούσατε πρῦμναν», καθὼς εἶναι πλῆθον σαφές ὅτι δὲν εἶναι «οὐ γιὰ τὸν στραβὸν». Τὶ εἶδαμε; Την Κυβέρνηση καὶ τὰ κόμματα νὰ συνεχίζουν «τὸ βιοτὶ τους»: Εἶναι τώρα ἡ ὥρα για ἀλλαγὴ του τρόπου πρόσβασης στην Τριτοβάθμια Ἐκπαίδευση; Καὶ ὑπάρχει ἔστω καὶ ἓνας σήμερα σε αὐτὴ τὴ χώρα, που νὰ πιστεῦει ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ κύριο πρόβλημα της Παιδείας μας; Για τὴν παύση πίστωσης πρὸς τους ἀσφαλισμένους του Δημοσίου ἀπὸ Φαρμακεία καὶ γιατροὺς, που δείχνει τὴν παντελή κατάρρευση τόσο του συστήματος υγείας, ὅσο καὶ του Ἀσφαλιστικοῦ, ἀκούσατε καμμία πρόταση; Ἀμ, για τὸ ἄλλο; Ὅτι, δηλαδή, τὰ ἀποθέματα της χώρας σε φυσικό ἀέριο ἐπαρκούν μόνο για εἴκοσι ἡμέρες, ἀκούσατε κατὰ ἀπὸ Κυβέρνηση καὶ Ἀντιπολίτευση;

Πῶς νὰ μὴν πιστεύουμε ἄλλοι, ὅτι, μέσα σε ἓνα δυσμενέστατο διεθνὲς περιβάλλον, με τὴν κρίση σοβούσα καὶ ἓναν πόλεμο στη γειτονιά μας, ἡ Ελλάδα ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἀυτοκτονήσει; Ἡ μὴπως δὲν βλῆπουμε ὅτι καταπίνει καὶ κατατρῶει καθημερινὰ τὰ παιδιά της; Τὶ ἄλλο χρειάζεται, για νὰ ἀνατρέψουμε αὐτὸν τον φαῦλο κύκλο της πολιτικῆς διαπλοκῆς μετὰ τὸν ἀκράϊο λαϊκισμὸ καὶ της παντελοῦς ἀπραξίας;

Νὰ πάει καὶ νὰ μὴ γυρίσει ἡ προεδρεία Μπους. Τὸ παπούτσι που τὸν πέταξε ὁ Ἰρακινὸς δημοσιογράφος — ὁποῖος ἀκόμα κρατεῖται ἀδίκως — ἦταν τὸ πιο ταριαστὸ κατεῦωδο.

Ὁ Μπάρακ Ὀμπάμα ἀναλαμβάνει στὶς 20 Ἰανουαρίου καὶ μέλλεται νὰ ἀποδείξει εἴθνη θὰ φέρει τὴν «ἀλλαγὴ» που ἐπαγγέθηκε ἢ εἴθνη θὰ γίνῃ ἡ συνέχεια του Μπους του μικροῦ.

Ὁ Τζ. Γ. Μπους, ὁ Γ. (W.) θὰ μείνει πάντως στην ἱστορία με τὸν τίτλο του πυρπολιτῆ της Βαγδάτης ὡς ἄλλος Νέρων.

Τὰ παπούτσια στο χέρι, ἄσπιδόν, καὶ μὴ χειρότερα.

9 ΜΠΟΦΟΡ...

«Περισσότεροι ἀπὸ 50.000 ἀνθρώποι πανελλαδικὰ κατέφυγαν τις φετεινὲς γιορτές σε ὁργανωμένα συσσίτια που ὁργανῶνουν ἡ Ἐκκλησία, οἱ Δήμοι καὶ ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. Ἀριθμὸς που ἐντυπωσιάζει, καθὼς εἶναι ὁ μεγαλύτερος μετὰ τὴν Κατοχή...», γράφει ἡ Μαίρη Πίνη, σε ρεπορτάζ των ἡμερῶν («Ἐλευθεροτυπία» 3/1/2009).

Ἡ πείνα μὰς ξαναχτυπᾷ τὴν πόρτα. Λέτε νὰ ἔχουμε καὶ Κατοχή;

Στο ρεπορτάζ ἀναδεικνύεται μια ἀλήθεια, γνωστὴ βεβαίως, ἀλλὰ που θέλει νὰ τὴν ἀγνοεῖ ἡ καθεστωτική «Ἐλευθεροτυπία». Ἡ Ἐκκλησία πρωτοστατεῖ στα συσσίτια καὶ πάλι. Τὸ δε Ἐλεγκτικὸ Συνέδριο δὲν ἐγκρίνει, ἴσως, τις σχετικὲς δαπάνες των Δήμων.

Ἡ πείνα, βλῆπετε, εἶναι ταξική. Ὅπως καὶ ἡ Δικαιοσύνη...

Ἡ Τζίπι Ἀιβνι, ἡ σιδηρὰ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν του Ἰσραήλ, πρᾶκτορας της Μοσάντ στο παρελθόν, ἀυριανὴ πρῶθυπουργός, εἴθνη ἡ σφαγὴ στη Γάζα πετυχεῖ, εἶναι χορτοφάγος!

Αὐτὸ μαθαίνουμε ἀπὸ τὴν ἀποτίμηση των προσώπων της χρονιάς, που κάνει ὁ Μίμης Ἀνδρουλάκης, στην ἕτερη καθεστωτική ἐφημερίδα, «Τὰ Νέα» (5/1/2009).

Κάτω τὰ χέρια ἀπὸ τὰ ζῶα!

«Ὁ Ἰσραηλινὸς πολιτικός ἡγέτης καὶ διοικητὴς που εὐθύνονται για τὴν πολιορκία της Γάζας, θὰ ἔπρεπε νὰ παραπεμφθῶν καὶ νὰ διωχθῶν για παραβιάσεις του διεθνούς ποινικοῦ δικαίου», υποστήριξε ἀπὸ τις 9 Δεκεμβρίου ὁ Ρίτσαρντ Φορκ, καθηγητῆς του διεθνούς δικαίου στο Πρίνστον.

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα οἱ 27 της Ε.Ε. ἔκαναν οἰονεὶ μέλος της Ἐνωσης τὸ Ἰσραήλ. Τώρα που βομβαρδίζεται ἡ Γάζα ἡ Ε.Ε. εὐχεται «εφρήνη»...

Του δε Ἀμερικανοεβραίου Φορκ ἀπαγορεύτηκε ἡ εἴσοδος στο Ἰσραήλ, ὅταν ἔφτασε στὶς 14 Δεκεμβρίου στο Τελ Ἀβίβ, ὡς μέλος του Συμβουλίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ.

Φαίνεται ὅτι ὁ Ρίτσαρντ Φορκ δὲν εἶναι χορτοφάγος...

«Πρέπει νὰ τὸ ἀναγνωρίσεις ὅτι [ὁ Μακάριος] εἶναι ὁ νόμιμος πρῶτος, μέχρι νὰ γίνῃ ἄλλος διευθετήσης...», ἔλεγε ὁ τότε ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν της Βρετανίας Τζέιμς Κάλαχαν στον γνωστὸ καὶ μὴ ἐξαρετῆ Χένρι Κίσαγκερ, σε τηλεφωνική τους συνομιλία στὶς 22 Ἰουλίου 1974 («Ἡ Καθημερινή» 4/1/2009)

Εἶδατε τακτ; Ὡς «ἀλλες διευθετήσεις» ὀνομάζεται ἡ ἀνατροπὴ ἐνὸς νόμιμου Προέδρου, που δὲν συμφωνεῖ με τὰ σχέδιά μας.

Περμένει καὶ ὁ Καραμανλῆς, με τὴ σειρά του, μια κάποια «διευθέτηση»...

Με τακτ πάντοτε! Με καλὰ ἀντικωφ καὶ τουρκικὲς «διασώσεις» στο Ἀγαθονῆσι.

Ὅσο τὰ πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα κάνουν τους ἀγαθάρηδες.

Νέος ὑπουργὸς Οικονομίας ὁ Ἰωάννης Παπαθανασίου. Τὸ ἄλλο ἀνεκδοτο με τον Τοτὸ, τὸ ξέρετε;

Πάνω ἀπὸ 200 ἑκατομῖρια χριστιανοὶ ὑφίστανται διώξεις ἰσθῶς της πίστεως τους, σήμερα στην υφήλιον, σύμφωνα με ἓναν παγκόσμιο χάρτη καταπάτησης των θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν («Κόσμος του Ἐπενδυτῆ», 3-4/1/2009).

Τούτες τις χρονιὰρες μέρες, ἀς κάνομε μια προσευχὴ για τους γείτονές μας διωκόμενους Κόπτες χριστιανούς της Αἰγύπτου καὶ του Συρο-Ὀρθόδοξου του βόρειου Ἰράκ. Μπορεῖ νὰ μὴ εἶναι ἐνωμένοι με τὴν Ἐκκλησία μας, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν ὑποφέρουν διωκόμενοι.

Ὁ καθηγητῆς Μιχάλης Σταθόπουλος ξαναχτυπᾷ. «Δεν νοεῖται δημοψήφισμα για τὸν ἀναγκαῖο χωρισμὸ Ἐκκλησίας-κράτους», ἴσως σε συνέντευξή του («Ἡ Ἀυγή», 4/1/2009). Ὁ «χωρισμὸς» εἶναι ἐπιβεβλημένο ἀτομικὸ δικαίωμα, που δὲν μπορεῖ νὰ τεθεῖ σε δημοψήφισμα λέει...

«Τὸ μέλλον εἶναι ἡ μόνη υπερβεβαίωτητα των ἀνθρώπων χωρὶς θεὸν», εἶπε πει ὁ Ἄλμπερ Καμῦ (φωτὸ) καὶ μας τὸ θυμίζει ὁ Ἀπόστολος Παπαδημητρίου («Χριστιανική», σελ. 10). Ὁ πολὺς Γάλλος φυλόσοφος μιλοῦσε για τους ἐπαγγελματίες προπαγανδιστῆς του μέλλοντος, καθηγητῆς της «προόδου», καθεστωτικούς δημοσιογράφους που καμώνονται τους ἀριστεροὺς κ.ά. διαφημιστῆς της (ἀμαρτωβανμένης) νέας τάξης.

Ἡ «Βουλγάρια», ἡ Κωνσταντίνκα Κούνεβα, σπουδαγμένη ἱστορικός, που ξενοπλένει, για νὰ ζήσει τον γιὸ της, ἔπρεπε νὰ τμηωρηθεῖ. Ἡ θέση της εἶναι στα πορνεία...

Μαφίοζοι καὶ ἀήθες κυβερνοῦν καὶ εμεῖς ὅλοι εἴμασε συνένοχοι, ἀγαπητοὶ συνέλληνες!

Ἡ Κωνσταντίνκα ἔχασε τὸ ἓνα της μάτι καὶ ἴσως δὲν θὰ μπορέσει νὰ μιλήσει ποτὲ ξανά...

Ἀνάθεμα στην τύφλα καὶ στη μουγγαμάρα μας!

ὁ βοριάς

